

વૃષભવિજય સવળા પુસ્તકો અમારે ત્યાંથી મળશે.

॥ શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ ॥

વૃષભવિજયના
નિત્ય નિયમના

મુખ્ય પાઠ.

તથા

ધોળ.

શ્રીવલ્લભાચર્ય

કવિ

૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૫

શ્રીકૃષ્ણાચર્ય

૬૨૪૬

આપીત ૪ થી

સને ૧૯૧૯

શ્રીવલ્લભાચર્ય, મુળપુરુષ, શ્રીયમુનાદક, ૪૦ પદ. ધોળ.

શ્રી સર્વાનંદ પાઠ, ધોળ, વેદસ, મન્થા ગોપીગીત, શ્રી નવરત્ન ધોળ, વગેરે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

લલ્લુભાઈ હનનલાલ દેસાઈ.

અંગ ધોળ, ખતરી ધોળ—અમદાવાદ.

શ્રી "ભા.ચોદય" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં લેકાલાલ દેવદાસ દેવેએ

છાપ્યું. ખાડીઆ—અમદાવાદ.

કીમત. ૦-૩-૦

- ૧ મંગલાચરણ.
૧ શ્રી વલ્લભાખ્યાન.
૧૮ મુલપુરુષ.
૨૫ શ્રીયમુનાજીક.
૨૭ શ્રીયમુનાજીનાં ૪૦ પદ.
૪૩ શ્રીયમુનાજીનાં ધોળ.

- ૪૬ શ્રીસર્વોત્તમ સ્તોત્ર
૫૦ શ્રીષોડશ ગ્રન્થો.
૭૨ શ્રીગોપીગીત,
૭૫ શ્રીસર્વોત્તમ ધોળ,
૭૮ શ્રીનવરત્ન ધોળ,

અમારા તરફથી પ્રકટ થએલાં પુસ્તકો.

- ૧ વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો
(આવૃત્તિ ૩ જી) ૧-૦-૦
૨ વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ ભાગ ૨ નો ૦-૧૨-૦
૩ નિત્યનિચમતા પાઠ તથા ધોળ (આવૃત્તિ ૪ થી) ૦-૩-૦
૪ શ્રી ગોકુલનાથજીના ૨૪ વચનામૃત (આવૃત્તિ ૨ જી) ૦-૨-૦
૫ બ્રહ્મસંબંધ કાવ્ય (આવૃત્તિ ૨ જી) ૦-૬-૦
૬ શ્રી ગોકુલેશજીનાં ધોળ તથા પદ સંગ્રહ ૧-૦-૦
૭ શ્રી કૃષ્ણસ્તોત્ર રત્નાકર ૦-૧૨-૦
[મુળ શ્લોક સાથે ગુજરાતી ભાષાન્તર.]
૮ ૮૪ વૈષ્ણવની વાર્તા ૨-૦-૦

[ગુજરાતી ભાષામાં મોટા અક્ષરથી.]

- ૯ શ્રી સર્વોત્તમ સ્તોત્ર બેટ
૧૦ શ્રી પુરુષોત્તમ સદ્ગુણ નામ સ્તોત્ર ૧-૪-૦
(મુળ શ્લોક સાથે ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાન્તર)
૧૧ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા. ૧-૮-૦

(તત્ત્વદિપિકા, અમૃત તરંગિणीના આશય સાથે.)

છપાય છે!

છપાય છે!

- ૧૨ શ્રી ગોકુલેશજીનું જીવન ચરિત્ર ૧-૪-૦
૧૩ વીર્યવાતીનો દેવાલ ૧-૦-૦
૧૪ શ્રી વમુના સ્તોત્ર રત્નાકર. ૦-૮-૦

ગુજરાત વિદ્યાર્પઢ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૧૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ લોહપુલકોન, નિયતિવિધિમન
પાઠો તથા પાપે

વિપય

॥ ओङ्कारप्रणामः ॥

मंगलाचरणम्.

मायावादिकरींद्र दर्प दलने नास्ये दुराजोद्धत ।
श्रीमद्भागवताख्य दुर्लभ सुधा वर्षेण वेदोक्तिभिः ॥
राधा बल्लभं सेवया तदुचित प्रेम्णोपदेशैरपि ।
श्रीमद्बल्लभ नामधेसदृशो भावीन भूतो स्तुतिपि ॥

॥ अथ श्रीवल्लभाख्यान प्रारंभः ॥

(परमभक्त गोपालदासः कृत)

नवाध्यान

आध्यान १ लु.—राग केदारो.

वंदु श्रीविक्रमवर सुंदर, नवधनश्याम तमाल;

जगति तल उद्धार करेवा, प्रगत्या परम हयाल.

श्रीपुरुषोत्तम स्वबन्धु कीडा, लीला द्विज तनुधारी;

स्यत द्विपद गिरिवर कर धार्यो, वासव वृष्टि निवारी.

- તે પ્રગથ્યાનું કારણ કહીયે, જે સુરતાં મન આણો.
કરો કૃપા હું કરું વિનતી, પોતાનો કરી જાણો. ૩.
- વ્યાપક રૂપ અદ્વૈત બ્રહ્મ જે, તેજોમય કહેવાય;
આર્ય પંથ અધિકારી સુનીજન, તે માંહે લય થાય. ૪.
- અક્ષર આદ્ય અખંડ અનુપમ, ઊપમા કહી ન જાય,
અસ્તિ વસ્તુ સહુકો મલી બોલે, નિગમ નેતિ નેતિ ગાય. ૫.
- નિર્ગુણનો નિર્દેશ અટપટો, રસના શી પેરે કહીયે;
રૂપ વર્ણ વપુ દ્રષ્ટ પદારથ, ત્યાં એકો નવ લહીયે. ૬.
- તેહ થકી પુરુષોત્તમ અળગા, લીલા અચળ વિહાર;
બ્રહ્મજ્ઞાની ને મુક્તિ મારગી, સ્વપ્ને નહિં વ્યવહાર. ૭.
- જ્યાં શ્રીવૃન્દાવન આદ્ય અચળ શશિ, શરદ રેન બહુ વેશ;
વનદેવી પદ કુમકુમ સુખ સુખ, પરસે રંગ વિશેષ. ૮.
- જ્યાં સરિતા ચામીકર મણિ ગણ, ઉભય બદ્ધ સોપાન;
કમલ કુમુદ નાના અલિ સુંદર, મધુરં કરે ત્યાં ગાન. ૯.
- કનકલતા માલતી મલ્લિકા, વિવિધ કુસુમ મકરંદ;
શીતલ પવન ઝકોરે લહેરે, પરસે અતિ આનંદ. ૧૦.
- યજ્ઞરાગ મરકતમણિ સ્ફટિક, શ્રીગોવર્દ્ધન સોહે;
બ્રહ્મા રૂદ્ર ત્યાં કોણ બાપડા. શ્રીહરીનું મન મોહે. ૧૧.
- નાના પક્ષીની શબ્દ માધુરી, શોભા તણો નહીં પાર;
વિવિધ પ્રકારે જુજવા કહેતાં, ગ્રંથ થાય વિસ્તાર. ૧૨.
- શ્યામા શતદલ નયન સુંદરી, યુથ તણો નહીં ભાર;
અનેક રાસમંડલ રચના રચિ, ખેલે શ્રી નંદકુમાર, ૧૩.

- એણી પેરે નિત્ય નવલી લીલા, ઘોષ વાદ્યઝંકાર;
અંગ સ્વેદ મકરંદે મોહ્યા, મધુપકરે ગુંબર. ૧૪
- એ પ્રભુને મન ઇચ્છા ઉપની, જશ થાવા વિસ્તાર;
અધિકારી પાખે એ વાણી, નહિં કેને ઉચ્ચાર; ૧૫
- ભૂભંગેથી સૃષ્ટિ નીપની, અતિ સુંદર પ્રહ્લાંડ;
ચાંદલોક નાના વૈચિત્ર્યે, ભૂમંડલ નવખંડ.
- પરપોતાની વ્યક્તિ કરેવા સૃષ્ટિ તે દ્વિધા પ્રકાર;
દૈવી આસુરી બે ઊપજવી, પ્રભુ મન કરી વિચાર. ૧૭
- ભક્તિ સુંદરી ને માયા દાસી, બે મૂરત પ્રગટાવી;
તેમાં પહેલી નખશિખ સુભગા, શ્રીહરિને મનભાવી. ૧૮
- કૃપા કટાક્ષે હુવા અક્ષરમાં, ઉપન્યા સત્વ અનંત;
ભક્તિ લીન હુવા સૌભાગી તે વૈષ્ણવ ગુણવંત. ૧૯
- બીજી કટાક્ષે જે જન ઉપન્યા, માયામાં થયા લીન;
કર્મજડ આસુર અન્ય ઉપાસક, ભજન ધર્મથી હીન. ૨૦
- એણી પ્રકારે સૃષ્ટિ દ્વિધાગુણ, મિશ્રિત ચાલી ભય;
ભક્તિમારગી જીવ સ્વતંત્ર, કેવળ ભક્ત ન થાય. ૨૧
- શ્રી પુરૂષોત્તમે વળી વિચાર્યું હવે પ્રકાર શો કરિયે;
મારી સેવા અને કથારસ, નિરૂપવા તનુ ધરીયે. ૨૨
- ભક્ત જીવનાં ભાગ્ય વિસ્તર્યા, ઇચ્છા કરી હરિ સાર;
તેણે હેતે આપો પેં પ્રગટ્યા, શ્રીવલ્લભરાજ કુમાર. ૨૩
- પૂર્ણ પ્રહ્લ શ્રીલક્ષ્મણ સુત, પુરૂષોત્તમ શ્રી વિકૃલનાથ;
શ્રી ગોકુળમાં પ્રકટ પદાર્થો, સ્વજન કીધા સનાંશ ૨૪

આખ્યાન ૨ જી—રાગ રામકલી.

શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયજી;
 સ્મરણ કરતાં હુષ્કૃત જાયજી; ૧
 કલિજન તરવા નહિં અવર ઉપાયજી;
 યજ્ઞ પુરૂષ હરિના શ્રુતિ ગુણ ગાયજી. ૨

ગાય શ્રુતિ ગુણરૂપ અહર્નિશ ધરી ધ્યાન વિચાર;
 આનંદરૂપ અનુપમ સુંદર, પામે નહીં કોઈ પાર. ૧
 પ્રાણપતિ પ્રાકૃત્ય કારણ, કાંઈક કહું મતિમંદ;
 હર સુર વિધાતા નવલહે, સાક્ષાત્ પ્રહ્લાનંદ, ૨
 શ્રી વૃન્દાવનચંદ્ર મુખરૂચિ, અગ્નિ તે અવતાર;
 દ્વિજ તિલક ત્રિભુવન નામ નિરૂપમ, રૂપ અંગીકાર. ૩
 દેવલોક હાંડુલી વાગીયાં આનંદ કરેરે નિઃશંક;
 અસુર તિમિર ઉચ્છેદવા, ભૂવી વલ્લભદેવ મયંક. ૪
 પૂરણ પુરૂષ પ્રમાણ પંથા, વ્યાખ્યાતા વેદાન્ત;
 અન્થ સર્વે રસરૂપ કીધા, પોતાને સિદ્ધાન્ત. ૫
 રસિક રસના રસિક વાણી, જાણી નર (સર્વ) નવખંડ,
 ઉર્ધ્વ પંથે સ્વયશ પ્રસર્યો, વાધીયો પ્રહ્લાંડ. ૬
 એક પ્રહ્લાંડે જેનો યશ ન માયો, તેના હુવા કોટી અનંત;
 તોય ત્યાં થકી વાધીયો, જઈ વશ્યો મુખ ધીમંત, ૭
 અતુલ અમલ ઉદ્યોત ઉદ્યો, ભૂતલ દ્વિજ માર્તંડ;
 ભક્તિ મારગ કેસરિ ગજ, માયિક મત શતખંડ. ૮

- દિગ્વિજય દશ દિશાએ કીધો, પરિકમાને વ્યાજ;
તિર્થ સકલ સનાથ કીધાં ચરણ રેણુ સમાજ. ૬
- પત્રાવલંબે પંડિત જીત્યા, માયિક મત માતંગ;
શ્રીકૃષ્ણ પૂરણ બ્રહ્મ સ્થાપ્યા, જેનાં રૂપ કોટિ અનંગ, ૧૦
- સ્વમારગ સ્થિર સ્થાપવા, આપવા લજનાનંદ;
નામ આપ્યાં જીવને, શુભ મિષ્ટ મુખ મકરંદ. ૧૧
- અનેક જીવને કૃપા કરવા, દેશાંતર પરવેશ; (પ્રવેશ)
કોમલ પદ જ્યાં કમલ વિલસે, ધન્ય કહું તે દેશ. ૧૨
- અંગ અંગ કલિંગ કેકટ, માગધ મારૂ સૂર સિંધ,
તે તામસના અધ હયાં, પ્રતાપ પદરજ ગંધ. ૧૩
- કનક સ્નાન શત મણ સૂવર્ણે, કરાવ્યું મહીપાળ;
તે મૂકી વેગે ચાલીયા, રાય દ્રષ્ટિ ન પાછી વાળ. ૧૪
- દક્ષિણ પ્રભુજી પાઉંધારિયા, પાંડુરંગ શ્રી વિકૃલનાથ;
નેત્ર મલતાં વાત કીધી, વચન દીધું હાથ. ૧૫
- વચન નિશ્ચયે શ્રીનાથે માગ્યું કીધી શ્રી વલ્લભજીશું વાત;
અમનેતો ઇચ્છા એહ છે જે, હું નંદન તમે તાત. ૧૬
- તે પુરૂષોત્તમ પ્રગટશે, શ્રીવિકૃલરૂપ નિધાન;
નેત્ર કમલે નાના લાવે, દેશે ભક્તને સનમાન. ૧૭
- ત્યાંથી શ્રી વૃન્દાવન પાઉંધારિયા, જ્યાં મધુપ કરે ઝંકાર;
કુસુમ દ્રુમ નવ મલ્લિકા, મકરંદનો નહિં પાર. ૧૮
- તરૂ તમાલ અતિ શોભતાં, હેમ જીથીકા સંઘોડ;
લલના તે સુભગા લટકતાં, હીંડે તે મોડા મોડ. ૧૯

- તાન ધુનિ મુનિ મયુર રૂપે, સાંભળે ધરી ધ્યાન;
નિત્ય લીલા ગાન શ્રવણે, કરે તે મધુપાન. ૨૦
- કુંજ સદન સોહામણું, શોભા તણે નહિ પાર;
વિવિધ રાસ લીલા કરે ત્રજમાં, ખેલે શ્રીનંદકુમાર. ૨૧
- રંગે તે રમતા દીઠડા, બલદેવ શ્રીગોવિંદ;
તે પુત્રભાવે પ્રગટશે, મન ઉપન્યે આનંદ. ૨૨
- બલદેવ શ્રી ગોપીનાથ કહીએ, શ્રી વિકૃલ નંદનંદ;
તે વેદ પંથ વિસ્તારશે, જન આપશે આનંદ. ૨૩
- ત્યાંથી કેશીઘાટ પાઉંધારીયા, કહિ કથા તત્ત્વ સમાધિ;
રસપુંજ પુરુષોત્તમ પ્રમાણ્યા, સરસ્વતિ તણ આધિ ૨૪
- ગિરિરાજને આશ્વાસ દીધો, ધરી કોમલ ચર્ણુ;
હરખે તે સામા આવીઆ, શ્રી ગોવર્ધન ઉદ્ધરણ. ૨૫
- હુળીમળીને આલીયા, ચરણાટ જ્યાં નિજધામ;
નવરંગ નાગર પ્રગટિયા, મનપુરવા બહુ કામ. ૨૬
- તત્ત્વ સંખ્યાયે કહ્યાં, પદ સાર માંહે સાર;
હવે કાંઈ એક સ્તુતિ કેડે શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર. ૨૭
- આખ્યાન ૩ જુઠું—રાગ ધનાશ્રી.
- આ પોષ મધ્યાન્હે નોમે શ્રીનાથજી, શ્રીઅક્ષાજી ઉર ઉપન્યે આનંદ;
આ ચંદ શ્રી વૃન્દાવન તણે પ્રગટીયો એ.
- આ સૌભાગ્ય સુંદરી મલી ધવલ ગાયે, સુહાયે રૂડા કંઠના નાદ;
આલ્હાદ ઉપન્યે તે અંગોઅંગ ઘણાએ. ૨

- આ સુતિકા સદન સોહામણું, શોભા રૂપી લેહેરડે જાય;
આ ^૧વાજાંત્ર વાગે તેણે સમેતણાં એ. ૩
- આ સર્વસ્વ દાન તેણે સમે, કરેરે શ્રી વલ્લભજી ઉદાર;
સુકુમારસુત ઉદયો શ્રવણે સુણી એ. ૪
- આ પાતાળે શેષ નાગ રીઝીયા, ઉપર ઈન્દ્રાદિક દેવ;
તતખેવ સુણી નિશાન વજડાવીયાં એ. ૫
- આ બ્રહ્મા મહાદેવ મુનિ હરખીયા, વરખીયા કુસુમ સમૂહ;
આ મોહ ટાળ્યો જગતના જીવનો એ. ૬
- આ સિદ્ધ ગાંધર્વ રેગુણી અપસરા, ઉલટીયા નૃત્ય ને નાદ;
આલ્હાદ ભર્યા શ્રી વલ્લભજીયે માનીયાં એ. ૭
- આ નિગમ સામ આખા સહસ્રશું, કરેરે ભલ્લા નિર્દોષ;
આ ઘોષપતિ ભગવતી ભેટતાં એ. ૮
- આ વેદ વિહિત કૃત્ય સર્વ ક્રીધાં દીધાં બહુ પેરે ગૌદાન;
આ માન સું સ્વજન સંતોષીયા એ. ૯
- આ કનક કચોળાં કુમકુમ ભર્યાં, અક્ષત દ્વાર્ ભર્યારે સુથાળ;
આ માળ પારિજાતની મહમહે એ. ૧૦
- આ તોરણ પર્ણ સહકારનાં, ધરણી ચંદન તણાં નીર;
આ વીર શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિકૃલ પ્રગટીયા એ. ૧૧
- આ દધિ દુધ ઘૃત મધુ માંડવે; શેરડીયે વહેરે સુગંધ;
આ સુગંધે મોહ્યા અલિકુલ આવીયા. ૧૨
- આ સુત માગધ સાધુ સર્વે મળ્યા, મળીઆ છે માંડોમાંડે;

ઉત્સાહ ભર્યા કેા કેાને જાણે નહિ એ. ૧૩

આ શુકદેવ સખળ આનંદિયા, વંદિયા શ્રીવલ્લભજીના ચરણ;
ગિરિધરણુ શ્રી ભાગવત માર્ગ નીરખશે એ. ૧૪

આ સકલ કલા કલ્પીકાળમાં કલ્પદ્રુમ પ્રગટિયો આજ;
આ કાજ મન વાંછિત પુરવા એ. ૧૫

આ તૈલંગ તિલક ત્રિભુવન ધણી, મણી મરકત ધનવાન;
સમાન રૂપ નિરખતાં કેા નહિ એ. ૧૬

આ ગણુક ગર્ગાદિક આવિયા, ભાવિયા દીયેરે આશિષ;
આ જગદીશ શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટિયા એ. ૧૭

આ ધવલ ધન્યાશ્રી ગાન જે કરે, ઉચ્ચરે શ્રી વિકુલજી અવતાર;
સારસ્વત લીલા તે જન લહે એ. ૧૮

આ દાસનો દાસ જાય વારણે. ખારણે રહ્યો રે ઉત્સવ જીએ;
કેા એક ભગવદી તે સમે એ. ૧૯

આખ્યાન ૪ થું—રાગ ભુપકલ્યાણ.

તે પદ વંદુ શ્રી વલ્લભનંદજી, ત્રિભુવન મંગલ પરમાનંદજી;
સકળ જીવનો ટાળ્યો દ્રંદજી, જગમાં વ્યાપ્યો મુખ મકરંદજી.

ઢાળ—સુખદ વંદુ શ્રીવલ્લભસુતના, પદાંબુજ સુકુમાર;
નિગમ રહસ્ય વિચાર કીધો, સકળ જન નિસ્તાર— તે પદ. ૧
બ્રહ્મકુલ હરિ અવતર્યા તે, ટાળવા ભૂમિ ભાર;
શ્રીનાથ શ્રીવિકુલ નામ નિરૂપમ, વૃન્દાવન શ્રંગાર— તે પદ. ૨
એક રસના કેમ કહું ગુણ, પ્રકટ વિવિધ વિહાર,

૧ કેા એકલ ગ્યવાન તે સમે અથવા કેા નહિ ભાગ્યવાન તે સમે.

નિત્ય લીલા નિત્ય નૌતમ, શ્રુતિ ન પામે પાર— તે પદ. ૩
 સકલ શાસ્ત્ર પ્રમાણુ બોલે, સાર માંહે સાર;
 તત્ત્વ માંહે તત્ત્વ ત્રિભુવન, લક્ષ્મીનો આધાર— તે પદ. ૪
 સર્વ અંગોઅંગ રસ ભર્યા, રસ ભર્યાં લોચન ચાર;
 ચલણુ વલણુ બોધવ્યા, હ્રદે ભાવ અનેક પ્રકાર— તે પદ. ૫
 મુખ મુગંધે મોહ્યા અલિ સકળ તે, આવી કરે ઝંકાર;
 સરસ વચન ઉચ્ચાર માત્રે, સંશયનો પરિહાર— તે પદ. ૬
 નામ વ્યાજે પ્રગટ કીધો, મુક્તિ શત્રુકાર;
 ભુજદંડ પરસે ભય હર્યાં, એવા નાથ અમિત ઉદાર— તે પદ. ૭
 સ્વ સ્વરૂપ અર્થે પ્રોજ્યા, કૃત હુતા જે સંસાર;
 રાજ કાજે જોડીયા જન, ઉચ્ચાવચ નર નાર— તે પદ. ૮
 આગળ અંશે પ્રકટિયા જે, અન્ય કહ્યા બહુવાર;
 શ્રી યશોદા ઉત્સંગ લાલિત. પુરણ અતિ સુકુમાર— તે પદ. ૯
 અનેક ધર્મ કહ્યા પ્રભુજીએ, નિગમને અનુસાર;
 ગિરિરાજધરણુનો તાપ ટાળ્યો, શ્રી લક્ષ્મણુ સુત નિર્ધાર— તે પદ. ૧૦
 પોતે તે પ્રાગટ્ય પોતાતણો, યશ તણો કર્યોરે ઉચ્ચાર;
 પોતે અંગોઅંગ સુખદ શોભા, સદન અંગીકાર— તે પદ. ૧૧
 સ્કંધ સંખ્યાએ કહ્યાં પદ, શ્રી ભાગવત રસરાજ;
 લક્ષ્મીજન પદરજ પ્રતાપે, સકલ સરીયાં કાજ— તે પદ. ૧૨

આખ્યાન ૫ મું—રાગ સામેરી.

(અનીહારે) શ્રી વિઠ્ઠલ સુખકારી, નામે નિષ્પાપ થાય નરનારી;
 દુર્ગંતિ સકલ નિવારી, પ્રગટયા શ્રી વ્રજપતિ રાસ વિહારી. ૧

માયિક મત જેણે ખંડ્યો, ભક્તિ મારગ જેણે બહુ પેર મંડ્યો.
 ઉત્પથ જન સર્વે દંડ્યો, મુરખ હેત કુશળ વેતંડ્યો. ૨
 વદન સુધારક બેતે, વચન રસિક રસ રાસ ઉઘોતે;
 નવ જળ ઘનવપુ પોતે, સરસ સુધારસ કીધા પ્રભુ હોતે. ૩
 ભક્તિપક્ષ દૃઢ કીધો, વચન સુધારસ જન શ્રુતિ પીધો;
 અર્થ સકલ તેનો સીધો, તે લીલા માંહે તાણીને લીધો. ૪

ઢાળ-જે લીલામાં અંગીકાર કરીયોરે, તેનો સકલ તાપ નિસ્તરીયોરે;
 જેને શ્રીવિકૃલનાથ વિચારેરે, તેને પ્રગટ પદારથ ચારે. ૫
 ઉપરાંત ભજનકૃણ આપેરે, વ્રજમંડળ સ્થિર કરી સ્થાપેરે,
 તેને દેવમુનિ સર્વે ગાયેરે, તેનો સર્વ ઉપરાંત સુહાયેરે; ૬
 તેને કાળ કર્મ નવ ખાંધેરે, યમ તે શિર ધનુષ્ય ન સાંધેરે;
 એવો માર્ગ શ્રીવલ્લભ વરનોરે, જ્યાં નહિ પ્રવેશ વિધિ હરનોરે. ૭
 જ્યાંહાં નિત્ય રાસ બહુ પેરેરે, મધ્ય નાયક નિરતત ઘેરેરે,
 જ્યાંહાં રત્ન જટિત તટ સરિતારે, ત્યાં નવ પદલવ ભુમિ હરિતારે. ૮
 જ્યાંહાં યુવતિ યુથ બહુ માંયેરે; શ્રીજી શ્યામલ વર્ણ સુહાયેરે. ૯
 એણીપેરે શ્રીગુસાંઈજીને જાણેરે. જાણી અહનિશ ગાય વખાણેરે;
 જે જીવ જાતિ હોય કોયરે, તેને તત્ક્ષણ સર્વ સુખ હોયરે. ૧૦
 સેવકજન દાસ તમારોરે, તેનો રૂપ વિયોગ નિવારોરે. ૧૧

આખ્યાન ૬ હું-રાગ પરજ.

સગુણ સ્નેહી શામળા બહાલા, અહનિશ દર્શન આપોજી;
 પરમ સુખ દેવાને કાજે વ્રજમંડલ સ્થિર કરી સ્થાપોજી. ૧

શ્રીવલ્લભ કુંવર કોડામણા, તમારું નામ નિરંતર લીજેલું;

રૂપ સુધારસ માધુરી તે, લોચન ભરી ભરી પીજેલું. ૨

તે પદ ક્યારે દેખીશું, જે ગોધન પૂઠે ધાયલું.

ઋણસુંદરી સુખ પામીને તે, વારંવાર અઘાયલું. ૩

દીવસે સર્વ શ્યામા મળી, રસરૂપ તવ જશ ગાયેલું;

ગોપ મંડળી મધ્ય દેખીને, વારંવાર સુખ થાયલું. ૪

વાસર નિર્વાહ એમ કરે, સખી સાયંકાળે પેખેલું;

અલકમુખ ખુરરજ લાગી તે, કમલ ભ્રમર વિશેખેલું; ૫

ગોપબાલક મંડલી મધ્ય, રંગ અનેક ઉપજાવેલું;

મત્ત ગજગતિ મલપતા તે, શ્રીગોકુળમાં આવેલું. ૬

લોચન ભૂંગ પીયે ઘાગું તે, પ્રગટ સુખ મકરંદલું;

કમળપત્ર શી આંખડીતે, જોઈ જોઈ ટાળ્યો દ્રંદલું. ૭

જોતાં તૃપ્તિ ન ઉપજે પ્રભુ અધર સુધારસ પાયેલું;

ભુજલતા લીડી લામિનીના, દિવસ તાપ ખુજાવેલું. ૮

પૂરણ સુખ દઈ ગોષ્ઠમાં પ્રભુ, આઘેરા પાઉધારેલું;

યશોમતી લે લામણાં સુતને, નીરાંજન ઉતારેલું. ૯

વસ્ત્રાંચલ મુખ રજ પોંછીને સકલ રૂપ નિહાળેલું;

ઉભી થાય રેમાવલી કર, કોમળ અંગ સંભાળેલું. ૧૦

કરી પેરે પેરે વારણાં સુતને, સદન માંહે પધરાવેલું;

સુંદરી ગૃહ કારજ મિષેવલી, નિરખવાને આવેલું. ૧૧

ઉખળાદક સાંધો ભેળીને, અંગ અધોળ કરાવેલું.

અંગવસ્ત્ર કરી સ્વચ્છ વપુને, પછે તેલ લગાવેલું. ૧૨

- વિવિધ વસન સુગંધ ને ભૂષણ, કુલ અંબોડે ફાવેજી;
 કણ્ઠણતો નહાલો લાડકડો તે, ભોજન શાળાએ આવેજી. ૧૩
- શ્રીરાધા અધર સુધા વિના પિયુને, ખીજી તે કાંઈ નવ ભાવેજી;
 પ્રાતઃ પધારે ને નિશાયે આવે. પ્રીત નવી ઉપજાવેજી. ૧૪
- માતાનું મન રંજવા પ્રભુ, આરોગ્યા બહુ સ્વાદેજી;
 સુગંધ ખીડી કર ધરીને, ઉઠ્યા નૂપુરને નાદેજી. ૧૫
- સકળ વ્રજમાં પોઢીયા કરે, વિવિધ રસ સુખ દાનજી;
 એ લીલા મહારે મન વસો જે, ભક્ત માગે માનજી. ૧૬
- શ્રી વિકૃલ દ્વિજરૂપ તમારી, લીલા એણીપરે ઝાઝીજી;
 ઓળખ્યે કેમ ચાલશે જે પ્રીત અમશું બાઝીજી. ૧૭

આખ્યાન ૭ મું—રાગ સામેરી-

આપસેવા કરી. શીખવે શ્રીહરિ, ભક્તિ પક્ષ વૈભવ સુદૃઢ કીધો;
 આપની લીલા જે વદન પોતે કહી, ઉચ્ચાર આનંદ અધિક દીધો. ૧
 વેદદધિ મધ્ય નવીનત જે ભજન રસ, મથિત માધુરી જીવે શ્રવણે પીધો;
 તકસમ કર્મપથ સ્નેહ રસહીનજે, શ્વેત જાણી વિમુખ તાણી લીધો. ૨
 એ ચરણ શરણ વિના લોક દશચારમાં, કહોને કેનો કાંઈ અર્થ સીધો;
 શું કહું ચતુર થઈથઈ અને વિસ્તરે, ભજે નહિં પશુ જેમ વિષય કીધો ૩
 બોલ વદલલ સુવન વિમલ વાણી જેની, ગતિ બ્રહ્માદિ દેવે ન જાણી;
 નંદનંદન રૂપે રાસલીલા કરી, પોતે ન ઉચ્ચરી છાની રાખી;
 દિવસ એકાદની ઉત્તરાકુંવરપ્રતિ, વ્યાસનંદન વિમલ વદન ભાખી.
 બ્રહ્માદિ મહામુનિ અતિ જ્ઞાનપારંગત, તે મધુસિંધુની કહીયે માખી;
 ન કોય હુવો ન હોય એ રૂપ સમ, તેના સકળ નિજ નિગમ સાખી.

એ પ્રભુ રસ પુંજ ભૂમિપર રૂચિ કરી, ભાગ્યહીન જીવજેણે કણિકા ન ચાખી;
 તેને દેવ ઉપર રહ્યા ધિક્કાર ખોલે, મંદમતિ કહી અને નિંદા દાખી. ૭
 વિબુધ વાંછે વાસ વસુમતિ ઉપરે, શ્રીવલ્લભ કુંવરની ટેહલ કરવા;
 ઘોષથી વેગે પાઉં ધારિયા ગિરિભણી, શ્રીગિરિરાજધરણુનો તાપ હરવા ૮
 કુલદેવે ભર્યા વાસન વાધા તણાં, વિવિધ ભૂષણુ તે અંગ ધરવા,
 તુરંગ ચાલે વાયુ વેગે ઉતાવળો, જાણે નૌકા ચાલી સિંધુ તરવા. ૯
 દિવસ એકાર્ધનો વિરહતે યુગ સમો, નિરાંજન મિથે રૂપ હૃદય ધરવા;
 જીવને એ કૃત્ય નિત્ય પ્રતિ ક્ષણુ ક્ષણુ શ્રીવિકૃલનાથ એવા ઉચરવા. ૧૦
 રૂપ બેઉ એક તે ભિન્ન થઈ વિસ્તરે, વિવિધ લીલા કરે ભજન સાર;
 વિવિધ વચનાવલી નયન સેને મીલી, સંજ્ઞા સૂચવે નિશિ વિહાર. ૧૧
 વિવિધ મુક્તાવલી પાટ સુત્રે કરી, ગલસરી શોભિતા કરે શૃંગાર;
 વિવિધ કુસુમાવલી અથિત હાથે કરી, એક એકને કંઠે આરોપે હાર. ૧૨
 વિવિધ મેવા ભોગ મધુર મિષ્ટાન્ન રસ, રસમંસ્થા અર્પે તે બહુ પ્રકાર;
 વિવિધ ખીડાં સુગંધી કર્પૂર એલચી, લવિંગ પુંગી અને ખેર સાર. ૧૩
 વ્યંજન શિતલ વાયુ મુકર કરકમલ ધરી, દેખાડતાં મોહે સકલ સંસાર;
 અહર્નિશ ધ્યાન શ્રી વિકૃલાધીશનું, સકલ કલિમલ દુરિત કોટીક્ષાર. ૧૪
 એ પ્રભુ ભુવિ પ્રકટ વિપ્રવર તનુધરી, દીઠડે ત્રિભુવન તણાં ચિત્ત ચાલે.
 હાવભાવાદિક કોટી કોટી કરે, મદન જ્વર વ્યથા તે વેગે ટાળે. ૧૫
 જાળરંદ્રે સખી જાણે ચિત્રે લખી, વાંછિતા નાથની છબી નિહાળે;
 કમલ અંજન મીન મધુપ જ્યાં ત્યાં થકાં, વક્રલોચન પ્રાંત પાછાં વાળે ૧૬
 દાસનો દાસ ભણે સકળ સજ્જન ગુણે, શ્રીવિકૃલ આપનું ખિરદ પાળે ૧૭

આખ્યાન ૮ મું—રાગ ધનાશ્રી.

લલિત મનોહર, શ્રી વલ્લભ સુવન સુન્દર;	
નખશિખ સુંદર પ્રજ જન જીવન પ્રાણ.	૧
વદન કાંતિ જાણે ઉદયા કોટિક ભાણ;	
દ્વિજકુલ મંડન, પ્રગટયા પુરુષ પ્રમાણ.	૨
નામ નિરુપમ, ઉચરે સકળ કલ્યાણ;	
તેના સાખી, ચારે વેદ પુરાણ.	૩
અસુરહણેવા, બ્રહ્મવાદ કરપાણ;	
ભક્તિ કરે સહુ, વાજંતેરે નિશાણ.	૪
વૈષ્ણવ જનને, આપે પદ નિવારણ;	
મારગ મુકતો, કોઈ ન માગે દાણ,	૫
ચરણ ચાખડી, વંદે રાણોરાણ;	
સરસ કીધા, જે હુતા પ્રેત પાષાણ.	૬
હતિત પતિતનું, જીઓ તમે પ્રકટ એધાણ;	
શેષ સહસ્ર મુખ, ઉચરે જેનાં વખાણ.	૭
ઐહ લોકમાં, વરતે જેની આણ;	
ત્રાસ તિમિરનું, જાણે સકલ વિહાણ,	૮
અધર્મ સકલનું, પેરે પેરે કીધું વિત્રાણ;	
ધર્મ સકલનું, પ્રભુજીએ કીધું ત્રાણ.	૯
અન્નમુખ કીધા, જે હુતા બ્રષ્ટ અન્નાણ;	
નિર્ભય કીધા, શિરપર ધરી નિજપાણ.	૧૦

નિગમ તત્વરસ યશ ભર્યા, અમૃત સંધાન;

રૂપ સુંદરતા શું કહું નહિં કે એ સમાન. ૧૧

કૃપા કરી હરિ, રાખી બહુ વિધિ કાન;

સેવક જનને, રાખી લ્યો એહલાણ. ૧૨

દાળ-એવા તે ગુણ નિધી નાથ ગાતાં, બ્રહ્મહત્યાદિક અઘ ટળે;

લીલા તે લહરી સિંધુ ઝીલે, રાસ રસિકને જઈ મળે. ૧૩

નિઃસાધન જન હિત કરેવા, શ્રીનાથ વિકૃલ આવિયા;

વ્રજમાં તે હીંડે મલપતા તે, વ્રજ સખી મન લાવીયા. ૧૪

કમળ નેણે અમૃત વેણે, વાક્ય માધુરી રેડતા;

વેદાધ્યયન મિષે ભુજ ચલણે કરી, શોભે સૌને તેડતા. ૧૫

રંગેતે રમતા રસભર્યા, પ્રભુ ઘોષમાં લીલા કરે;

અધિક અધિક પ્રતાપ પૂરણુ, યશ દશોદિશ વિસ્તરે. ૧૬

ભાંતિ ભાંતિ લીલા કરે પ્રભુ, સાત સ્વરૂપ સોહામણા;

એક એકથી અધિક શોભા વ્રજ સખી લે લામણા. ૧૭

પેરે પેરે પરિવાર સોહે, દેવ મોહે નિરખતાં;

રેડત્સાહ આનંદ ઉલટીયો તે, કુસુમ વરખે હરખતાં. ૧૮

પ્રતિ સદન શોભા અતિ ઘણી, લાણી વેદ વદને ન જાય;

મકરંદ માતા બ્રમરગુંજે, પક્ષી નાદ સોહાય. ૧૯

અંતઃપુર લીલા કરે સખી, સકલ જન સંતોષતા;

જાણે મત્ત માતંગ છુટયો, નૂપુરને નિરઘોષતા. ૨૦

હારકંકણ કણુ ભુષણ, નાદ નાના હિંડતા,
 ગાન ગાયે સ્વર સુહાએ, શ્રીનવનીતપ્રિયાજીને પોઢતાં. ૨૧
 સંધ્યા સમે શૃંગાર નૌતન-કુલ ગુથે સૌ મલી,
 સદન શોભા નિરખતાં તે લક્ષ્મી મન પામ્યાં રળી. ૨૨
 વાસ વાંછે વ્રજ વસેવા એણીપેરે સુખ પામવા;
 શ્રી પુરુષોત્તમ ઉત્તમ વરને, સમે જોઇ શિર નામવા. ૨૩
 લીલાને અનુસાર કલરવ. કુજતા દ્વિજ શોભતા;
 સ્વ સ્વભાવ ત્યાગી ધ્યાન રાગી, કોઈકે ભાવે લોભતા. ૨૪
 સહચરી રત્ન સુકંઠ નાદે, ગાન સુયશ પ્રકાર;
 રસિક જન મન સહચરી, મલિ કરે તે ઉચ્ચાર, ૨૫
 એણીપેરે લીલા કરે, શ્રી વલ્લભરાજ કુમાર;
 ભક્તજનના કોડ પૂરો, આપો ચરણ વિહાર. ૨૬

આખ્યાન ૯ મું—રાગ ખિલાસ.

નિત્ય પ્રિત ક્ષણ ક્ષણ સમરીયે, શ્રી વલ્લભનો પરિવારરે રસના;
 શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રગટિયા, જગત કરેવા ઉદ્ધારરે રસના. ૧
 કલિમાં કારણ એક એ, બીજું સર્વે ભૂમિનો ભારરે રસના,
 એ વિના બીજું સરવે બાદલું, ઐહલોક શાશુગારરે રસના. ૨
 શ્રી ગોપીનાથજી સોહામણા, મણિ મરકત ધનવાનરે રસના;
 સુખદાતા લઘુ આતના પૂરણ પુરુષ પ્રમાણરે રસના. ૩
 કમળલોચન કંઠેણા ભર્યાં, શ્રી વિઠ્ઠલ સુખ રાસરે રસના;
 દીઠડે તાપ ત્રિવિધ ટળે, સ્મરણ માત્ર અઘનાશરે રસના. ૪

- શ્રીગિરિધર નર ભૂષણ, આત સકળ ધુરિધારે રસના; ૫
વક્તા વેદ શાસ્ત્રતણા, શ્રીભામિનીજી ભરતારે રસના.
શ્રીગોવિંદજી આનંદમય, ધર્મ સકલનું ધામરે રસના;
શ્રીરાણીજી રંજન રૂડલા, ભક્ત સકળ વિશ્રામરે રસના. ૬
શ્રીબાલકૃષ્ણજી બાલુડા, સુંદર ભીનલે વાનરે રસના;
કમળ લોચન કમળાપતી, છળી નહિં કે એહ સમાનરે રસના. ૭
શ્રીગોકુલપતિ અતિ ગુણનિધિ, તાત તણો પ્રતિબિંબરે રસના;
શ્રીચાર્વતીપતી પ્રેમશું, શોભા સકલ કુટુંબરે રસના. ૮
શ્રીરઘુપતિ અતિ ગજગતી, રતિપતિ કરૂં બલીહારરે રસના;
શ્રીભૂનકી જીવન એ સદા, મધ્યમણિરત્નમય હારરે રસના. ૯
શ્રીયદુપતી જીવન જગતના, સદા મન પ્રસન્ન ઉદ્ધાસરે રસના,
નાહ તે શ્રીમહારાણીજી તણા, મુખમાધુરી વિલાસરે રસના. ૧૦
શ્રીધનશ્યામજી સિંચે સુધા, જીવન સકલ પ્રદાંડરે રસના;
નાહ તે શ્રીકૃષ્ણાવતી તણા, લીલા નિત્ય અખંડરે રસના. ૧૧
લક્ષ્મી સત્યભામા બેહુ, અગ્રજની અનુહારરે રસના;
શ્રીનવનીતપ્રિયાજીને રીઝવ્યા, સેવ્યા વિવિધ પ્રકારરે રસના. ૧૨
શોભા યમુના કમલા દેવકા, જેને સાત બાંધવ સૌભાગ્યરે રસના;
એમના ચરણ સ્મરણ કરી, શ્રીવિકુલ પદ રજરતિ માગ્યરે રસના.
પુત્ર પૌત્રાદિક સુખ શું કહું, જો તું મુખ માંહે એકરે રસના;
શ્રી વિકુલ કલ્પદ્રુમ ફળ્યો, તેની શાખા પ્રસરી અનેકરે રસના. ૧૪

ઇતિ શ્રીવલ્લભાખ્યાન સમાપ્ત.

અથ શ્રીમદ્રોસ્વામી શ્રીદ્વારકેશજી કૃત.

મૂલ પુરુષ પ્રારંભ.

રાગ ખિલાવલ.

સુખ પુરુષ નારાયણ યજ્ઞ, શ્રુતિ અવતાર ભયે સરવજ્ઞ;
શાખા તૈત્તરીય ગોત્ર ભારદ્વાજ, તૈલંગકુલ ઉદિત દ્વિજરાજ
(છંદ) દ્વિજરાજ તેં હરિ આય પ્રકટે, સોમયજ્ઞ કીયો જખેં;
કુંડતેં હરિ કહી ખાની, જન્મકુલ તુહારે અખેં.

ચકિત તતક્ષણ ભયે સખજન, એસી અખલોં ભઈ કખેં;
સુનતહી મન હરખ કીનો, ધન્ય ધન્ય કહયો સખે.

૧

તિનકે પુત્ર ભયે ગંગાધર, તિનકે ગણપતિ સુત વલ્લભવર;
શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટ અનુભવટેવ, શુદ્ધ સત્વ જ્યોં શ્રી વસુદેવ.

(છંદ) સત્વગુણ વિદ્યા પયોનિધિ, વિશદ કીર્તિ પ્રકટધ;
ગામ કાંકરવારમેં રહી, જાતિ સખ હરખિત ભઈ.

પર્વ પર સકુટુંબ લેકેં, ચલે પ્રાગકું સાથ લેં;

સ્નાન દાન દીવાય દ્વિજકું, ચલે કાશી પાતલે.

૨

કછુક દીન રહીકે ચલે સખ દક્ષણ, આનંદીત તતુ સકુન સુલક્ષન;
અંધારણ્ય મહીં જખ આયે, એલમાગારૂ ગર્ભ શ્રવિત જતાયે.

(છંદ) શ્રાવંભનિ ચલે તહાં તેં, નગર ચૌડા મેં ખસે;
જગતમેં આનંદ ફેલ્યો, દશ દિશા માનો હસે.

એન હે સુનિ ચલે કાશી, ફેર વહિ ખન આવહિ.

અગ્નિ ચૌધા મધ્ય ખાલક, દેખી સનમુખ ધાવહિ.

મારગ દિયેં જની જીય માતા, લિયે ઉચ્છંગ મોહિ દિયોહિ વિધાતા
તાત સુનત દૌરી કંઠ લગાયે, તિહિ છિન મંગલ હોત બધાયે.
(છંદ) મંગલ બધાયો હોત તિહુંપુર, દેવ દુહુંભી બાજહિ;
જોતસીકો લગ્ન પૂછત, પ્રથમ સમયો સાધહી.

ધન્ય સંવત્ પંદ્રહા, પેંતીસ માધવ માસહેં;

કૃષ્ણ એકાદશી શ્રીવલ્લભ પ્રકટ વદન વિલાસહે. ૪

શ્રીવલ્લભકું લે આયે કાશી, સુંદર રૂપ નયન સુખરાશી;

સાત વરસ ઉપવિત ધરાયે, તબતે વિદ્યા પઢન પઠાયે.

(છંદ) પઢે ચારેં વેદ અરૂ, ખટશાસ્ત્ર મહિના ચારમેં;

તાતકું અચરજ લયો, યહ કોન રૂપ વિચારમેં.

નીંદ આઈ કહ્યો પ્રભુ, સંદેહ કયેં તુમ કરતહોં.

પ્રથમ બાની લઈહેં સો, પ્રકટ જોનો અબ લયો. ૫

જગપરી કહ્યો પત્નિ આગેં, ચે હેં પૂરણ બ્રહ્મ અનુરાગે;

શ્રીમુખ બચન કહે શ્રીવલ્લભ, માયા મત ખાંડન લયે સુલલ.

(છંદ) સુલભતેં દક્ષિણ પધારે, ચારે વરસકો વપુ ધરેં.

દેખ મામા હરખકેં આદર કીયો આવો ધરેં.

વિધાનગર કૃષ્ણ દેવરાજ, બહુત મતહી જતાં મીલે;

જીતકેં કનકાલિષેકસું, પઢે આવત ઇહાં પહિલે. ૬

રામાનુજ અરૂ મધ્વાચાર્ય, વિષ્ણુસ્વામી રનિમાહિત્ય હરિભજ;

શંકરમેં અનુસરત ચોરમત, સુકિત બળતેં આજ સબળ અતિ.

૧ હાલનું વિજયનગર (જુઓ અમારું “વિવિધ યોગ તથા પદ
સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.” ૨ નિમાવત.

(છંદ) સખળ સુન આપુહી પધારે, દ્વારપે' પહુંચે જખે;
 બ્રત્ય દૌરી પ્રતાપ બરન્યો, રાય આવો ઇહાં અખે.
 રાય આય પ્રણામ કિનો, સભામે' જી પધારિયે;
 સુનહો બનતી કૃપાસાગર, દુષ્ટ મતહિ વિહારીએ. ૭
 ગજ ગતિ ચાલ ચલે શ્રી વલ્લભ ઇનકી કૃપા ભયે સખ મુલભ;
 રવિકે ઉદય કિરણ જ્યોં બાઢી, તૈસી સભા પાંત ઉઠી ઠાડી.
 (છંદ) ઠાડે સખ સ્તુતિ કરે જખ, કિયો માયામત ખંડન;
 શબ્દ જે જે હોત સખ મુખ, ભક્તિ પંથ ભુવ મંડન.
 સ્તુતિ કરેં દ્વિજ હાથ જોરેં, રાય મસ્તક નાવહી;
 પરમ મંગલ હોતહેં, કનકાભિષેક કરાવહીં. ૮
 પાછે જલસોં ન્હાય બિરાજે, વિનતિ કરી રાયેં મન સાજે;
 દ્રવ્ય સખે અંગીકૃત કરિયે, પ્રભુ બોલે ચહ નાંહી અહિયે.
 (છંદ) અહિયે નાહિન સ્નાન જલવત્ બાંટ સખકો દીજીયે;
 બાંટ દીનો કરી બીનતી મોહિ શરણુ જી લીજીએ.
 કૃપા કરકે શરણુ લીનો, થાર ભરી મહોરે ધર્યો;
 'સમ લેકેં' કહ્યો દૈવી, દ્રવ્ય અંગીકૃત કર્યો.
 તહાંતે પંઢરપુરજી સિધારે, શ્રીવિકૃલનાથ મિલનકોં પધારે;
 ભીમરથી કે પાર મિલે જખ દોઉ તનમેં આનંદ બઢ્યો તખ.
 (છંદ) બઢ્યો આનંદ કરી બીનતી, આપકોં ચહ શ્રમ ભયોં;
 કહી શ્રી વિકૃલનાથજીનેં મિત્રતા પથ પ્રગટિયો.

૧ આ સાત મહોરનાં નેપુર કરાવ્યાં છે જે હાલ સૂધી પણ શ્રી-
 નાથજી અંગીકાર કરે છે.

ફેર શ્રી ગોકુળ પધારે, નિરખ ચમુના હરખહીં;
સંગ હમલાલિક હોતે, તિનપેં કૃપારસ ખરખહીં. ૧૦

એક સમે ચિંતા ચિત્ત આઈ, દેવી કિહિંબિધ જાની જાઈ;
આસુરીસોં સખ મિલિત સદાઈ, ભિન્ન હોય સો કૌન ઉપાઈ.
(છંદ) ભિન્નકો જખ ચિત્ત ધર્યો, તખ પ્રભુ પધારે તિહિં સમે.
મધુર રૂપ અનંગ મોહિત, કહત સુધ કીને હમેં.

કરો અખતેં બ્રહ્મકો સંબંધ દેવી સૃષ્ટિસોં;
પાંચ દોષ ન રહે તાકે, નિવેદન કરો વૃષ્ટિસોં. ૧૧

વચન સુની હરખે શ્રીવલ્લભ, ચહ આજ્ઞા તે પરમ અતિ સુલભ;
કંઠ પવિત્રા લે પહેરાયે, મિસરી લોગ ધરી મન લાયે.

(છંદ) ભયો લાયો ચિત્તકો તખ, પુષ્ટિ પથકું અનુસરે,
શરણુ જે આવત નિરંતર, કાલ ભયતેં ના ડરે.

પ્રકટ સખ લીલા દિખાવત, નંદ નંદન જે કરી;
અવનિપર પદ પદ્મ રાખી, પરિક્રમા મિષ ઉર ધરી. ૧૨

ફેર પંઢરપુર જખ આયે, શ્રી વિકૃલનાથ કહી મન લાયે;
કરિ વિવાહ બહુ રૂપ દિખાવો, મેરો નામ સુવનકો ધરાવો.

(છંદ) ધરો ચિત્તમેં ખાત ચહ, કાશી વિવાહ જી હોયગો;
મેં કહ્યો દ્વિજ આય ખીનતી, કરે ચરણુ સમોચગો.

આય વહાંતે વિવાહ કીનો, અધિક મંગલ તખ ભયો;
નામ ધર્યો શ્રી મહાલક્ષ્મી, દેખી જોરિ દુઃખ ગયો. ૧૩

પરિક્રમા ત્રીજી ચિત્ત આઈ, નિકસ ચલે શ્રી વલ્લભરાઈ;
આડખંડમેં પ્રભુને જતાઈ, અખડેં મોહિ મિલો મનભાઈ.

(છંદ) મિલેંગે હરિદાસપે, જહાં તીન દમન કહાવહી;
ઈંદ્ર નાગ જી દેવ દમન, સો મેરો નામ જતાવહી.

ફેરકે જળ વ્રજ પધારે, પાંચ સેવક સંગહે;

સદ્ હે આન્યોરમે, તહાં દારપે કાડે રહે.

૧૪

સદ્ કહે સ્વામિ કછુ ખેહે, મેઘન કહિ સેવકો લેહે;
ઈતને પ્રભુ ગિરિ ઉપર બોલે, લાઇ નરો દૂધ અનબોલે.

(છંદ) બોલી નરો ચહ પાહુને આયે તીનહીંકો બેઠારિયે;
પ્રભુ કહત મોહે ખેર લાગત, ભલી ચિત્ત બિચારીયે.

લે ગઈ પય ખ્યાય આઇ, દેખ શ્રીવલ્લભ કહ્યા;

બચ્યો હેં કછુ હમેં દીજે, બોલ પેહેલોહી ગહ્યો.

૧૫

દેખ નરો બોલી હાં વારી, નામ દીજીયે ગર્વ પ્રહારી;

નામ દીનો પૂછી વે કહોં હે, કહિ પર્વતપર બચ્યો તહાંહે.

(છંદ) તહાં દેખે પ્રાણપતિ તળ, હુલસિ દોઉ તન કુલહી,

વહી સમેં સુખ કહિ ન આવે, પંગુ ગતિ મતિ ભુલહી.

હસિ કહ્યો સકુટુંબ આવો, નિકટરહી સેવા કરો;

માની વચન પ્રમાણ કીનો, સાસુરે દિશ પગ ધર્યો.

૧૬

કછુકે દિન રહી સંગલે આયે, બસે અડેલમેં નિજ હરખાયે;

સંવતપંદ્રહા સડસઠ આયો આસો વદી દ્વાદશી શુભ ગાયો.

(છંદ) ગાયો શ્રી ગોપીનાથજી, જળ જન્મ લીનો આયકેં.

જાનિ બલકો રૂપ હરખિત, દેતદાન બઢાયકે.

ફેરકે ચરણાટ આયે, કછુકે દિન રહે જાનકે;

ધન્ય સંવત્ પંદ્રહા, ધન બહોતરા શુભ માન કેં.

૧૭

પૌષ કૃષ્ણ નૌમી જળ આઈ, ઘર ઘર મંગલ હોત બધાઈ;
 શ્રી વિકૃલનાથ જન્મ લયો, સુનિકે, કહત ફિરત આનંદ ગુણ ગનિકે
 (છંદ) આનંદ બાઢ્યો ચહું દિશા, છબિદેખ શ્રીવલ્લભ હસે;
 બેઉ કછુ મુસકાય ચિતયે, દોઉ હસન મેરે મન વસે.
 તિલક મૃગમદ છિયો હરખિત, કહાલોં ગુણ ગાઈએ;
 કૃપાતેં ઉછલિત નિજરસ, છિપત નાંહી છિપાઈએ. ૧૮
 શ્રી ગોકુલમેં વાસ સુહાયો, રૂકિમણી પદ્માવતી પતિગાયો;
 શ્રીગિરિવરધર જિનહીં છબીલો, શ્રીનવનીતપ્રિય અરવીલો.
 (છંદ) પ્રિય શ્રી મથુરેશ શ્રી વિકૃલેશ શ્રી દારિકેશણ;
 શ્રી ગોવર્દ્ધનધર શ્રી ગોકુલચંદ્રમા શ્રી મધુરેશણ.
 શ્રી મદન મોહન અષ્ટ ઇંદ્રિય વિધી, રમણ શ્રી વિકૃલનાથકે,
 તાતકે ચિત્ત જાની સેવા, વિસ્તરી સળ સાથકે. ૧૯
 પંદ્રહસેં સત્તાણું કાર્તિક, વિમળ દ્વાદશી મંગળ નિત ઢિંગ;
 પ્રથમ પુત્ર પ્રગટે શ્રી ગિરિધર, ષટગુણ ધર્મી ધર્મ ધુરંધર.
 ઉર્જા શામલ અષ્ટમિ શુભ, ગુરૂ સુદીન પ્રકટે જાણે;
 ઋતુ વિયત શૃંગાર આશ્વિન, અસિત તેરસ બ્રાજહી;
 શ્રી બાલકૃષ્ણજી મહા પરાક્રમી, વેસુખ સોલે રાજહી. ૨૦
 કવિસહ સુદિ સાતેં શ્રી ગોકુલપતી, યશ સ્વરૂપ માળા સ્થાપિત રતી;
 સોંરહસેં અચ્ચારહ કાર્તિક સિત, અર્ક બુધ રઘુનાથ શ્રીસહિત.
 (છંદ) હેતુ નિજ અભિધાન પ્રકટે, તાત આજ્ઞા માન કે;
 તિથી કલા બુધ મધુ છઠ, વિમલ જ્ઞાન બખાનકે.
 શ્રી યદુનાથ પ્રકટે રહ્યો વિરહ શ્રી ધનશ્યામ સ્વરૂપકે,

સહ કૃષ્ણ તેરસ રવિજ રિક્ષ, સત કળા શ્રીવિકૃલ ભુપકે. ૨૧
 ભામિની, રાની, કમળા, બખાની, પારવતી, જાનકી, મહારાંની;
 કૃષ્ણાવતિ મિલિ સાતો કહાયે યહ અલૌકિક રૂપ મહા યે.
 મહા અલૌકિક અગ્નિકુલ સખ અલૌકિક અષ્ટ છાપહે,
 અલૌકિક સખ ભક્તજન જો, શરણુ લીને આપહે;
 યથામતિ કહુ બરનિઆઈ, જાનિયો યહ દાસ હેં;
 શ્રી દ્વારકેશ નિરોધ માગે, યહી ફલકી આસ હેં.

इति श्री मूळ पुरुष संपूर्ण.

अथ श्री यमुनाष्टक.

નમામિ યમુનામહં સકલસિદ્ધિદેતું મુદા ।
 મુરારિ પદ પંકજ સ્પુરદમન્દરેણુતકટામ્ ।
 તટસ્થનવકાનનપ્રગટભોદપુષ્પામ્બુના ।
 સુરાસુરસુપૂજિતઃ સ્મરપિતુઃ શ્રિયં બિભ્રતીમ્ ॥ ૧ ॥
 કલિન્દગિરિમસ્તકે પતદમન્દપૂરોજ્જવલા ।
 વિલાસગમનોદ્વસત્ પ્રકટ ગડશૈલોન્નતા ॥
 સઘોષગતિદંતુરા સમધિરૂઢદોલોત્તમા
 મુકુન્દરતિવર્દિની જયતિ પદ્મબન્ધોઃ સુતા ॥ ૨ ॥
 ભુવં ભુવનપાવની મધિગતામનેકસ્વનૈઃ ।
 પ્રિયાભિરિવ સેવિતાં શુકમયુર હંસાદિભિઃ ॥

तरंगलुङ्कङ्कलुप्रकटमुक्तिकावालुका ।
 नितम्भतटसुन्दरी नमत कृष्णतुर्य प्रियाम् ॥ ३ ॥
 अनन्तशुभ्रभूषिते शिवविरञ्चिदेवस्तुते ।
 घनाघननिसे सदा ध्रुव पराशराक्षीष्टहे ।
 विशुद्धमथुरातटे सकलगोपगोपीवृत्ते ।
 कृपानलधिसंश्रिते भम मनः सुभं लावय ॥ ४ ॥
 यथा यरण्यपद्मल मुररिपोः प्रियंलावुका ।
 सभागमनतोऽलवत् सकल सिद्धिदा सेवताम् ॥
 तथा सदृशतामियात् कमलल सपत्निवयद्धरि ।
 प्रियकल्लिन्दया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥ ५ ॥
 नमोस्तु यमुने सदा तव यरित्रमत्यद्भुतं ।
 न नतु यमयातना लवति ते पयः पानतः ॥
 यमोऽपिलगिनी सुतान्कथमुहन्ति दुष्टानपि ।
 प्रियो लवति सेवनात् तव हरेर्यथा गोपीकाः ॥ ६ ॥
 भमास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता ।
 न दुर्लभतमा रतिर्मुंररिपौ मुकुन्दप्रिये ॥
 अतोस्तु तव लावना मुरधुनी परं संगमात् ।
 तवैव लुविकीर्तिता न तु कदापि पुष्टिस्थितैः ॥ ७ ॥
 स्तुतिं तव करोति कः कमललसपत्नि प्रिये ।
 हरेर्यदनुसेवया लवतिसौभ्यमामोक्षतः ॥
 धयं तव कथाधिका सकलगोपिकासंगम ।
 स्मरश्रमजलालुलिः सकलगात्रजै संगमः ॥ ८ ॥

તવાષ્ટકમિદં મુદ્ધા પઠંતિ સૂરસૂતે સદા ।
 સમસ્તદુરિતક્ષયો ભવતિ ચૈ મુકુન્દે રતિઃ ॥
 તથા સકલસિદ્ધયો મુરરિપુશ્ચ સંતુષ્યતિ ।
 સ્વભાવવિજયો ભવેદ્વદતિ વક્ષભઃ શ્રીહરેઃ ॥ ૬ ॥

इति श्रीमद्रवल्लभाचार्य विरचितं श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्.

—o!?!o—

અથ શ્રીયમુનાજીનાં ૪૦ પદ.

પદ ૧ હું. રાગ રામકલી.

પ્રિયસંગ રંગભરિ કરિ કલોલે;	પિયં
સખનકો સુખદેન, પીયસંગ કરત સેન;	
ચિત્તમે તથ પરત ચેન, જળાહી ખોલેં.	પિયં
અતિહી વિખ્યાત, સખ ખાત ઇનકે હાથ;	
નામ લેત કૃપા કરે અતોલેં,	
દરસકરિ પરસકરિ ધ્યાન હિયમેં ધરે;	
સદા વ્રજનાથ ઇનસંગ ડોલે.	પિયં ૨
અતિહિ સુખકરન, દુઃખ સખનકે હરન,	
એહી લીનો પરન દે ઝકોલેં;	
એસી યમુને જાન તુમ કરો ગુન ગાન;	
રસિક પ્રિતમ પાએ નગ અમોલે.	પિયં ૩

પદ ૨ જી.

શ્યામ સુખધામ જહાં નામ ઇનકે;	શ્યામ.
નિશદિના પ્રાણપતિ આયે' હિયમે' બસેં;	
જેઇ ગાવે સુજશ ભાજ્ય તિનકે.	શ્યામ. ૧
યેહિ જગમે' સાર, કહત વારંવાર,	
સખનકે આધાર, ધન નિર્ધાનનકે;	
લેત યમુને નામ દેત અભે પદ દાન;	
રસિક પ્રિતમ પ્રિયા બસ જી ઇનકે.	શ્યામ. ૨

પદ ૩ જી.

કહેત શ્રુતિસાર નિર્ધાર કરિકે.	કહેત.
ઇન બિના કોન એસી કરે હે સખી;	
હરત દુઃખદ્રંદ, સુખકંદ બરખે.	કહેત. ૧
બ્રહ્મસંબંધ જખ હોત યા જીવકો,	
તબહિં ઇનકી ભુજ વામ ફરકે;	
દોરિકરિ સોરકરી જય પિયસોં કહે.	
અતિહિ આનંદ મનમેંજી હરખેં.	કહેત. ૨
નામ નિર્મોલ નગ લે કોઉ ના શકે.	
લક્ષ્મી રાખત હિયે હાર હરકે;	
રસિક પ્રિતમ જીકી હોત જાપર કૃપા,	
સોઇ શ્રીયમુનાજીકો રૂપ પરખે.	કહેત. ૩

પદ ૪ થી.

મેનભરિ દેખિ અખ ભાનુ તનયા	મેન.
--------------------------	------

કેલિ પિયસોં કરે ભ્રમર તબહિં પરે;

શ્રમજલ ભરત આનંદ મનયા.

નેન૦. ૧

ચલત ટેઠી હોહિ, લેત પિયકો મોહી,

ધન બિના રહત નહિ, એક છિનયા.

રસિક પ્રિતમ રાસ કરત યમુના પાસ,

માનો નિર્ધનનકી હે જુ ધનયા.

નેન. ૨

પદ ૫ મું.

શ્યામસંગ શ્યામઠે રહિરિ શ્રીજમુને.

શ્યામ૦

સુરતશ્રમબિંદુતેં સિંધુસી વહિ ચલી;

માનો આતુર અલી રહી ન ભવને.

શ્યામ૦ ૧

કોટિ કામહિં વારોં, રૂપ નેનન નિહારો,

લાલ ગિરિધન સંગ કરત રમને;

હરખિ ગોવિંદપ્રભુ નીરખી ધનકી ઓર,

માનો નવદુલહની આઘ ગવને.

શ્યામ૦ ૨

પદ ૬ કું.

ચરણપંકજરેણુ શ્રી જમુનેજુ દેની.

ચરણ૦

કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારણુ કારન;

કાટત પાપ અબધાર પેની.

ચરણ૦ ૧

પ્રાણપતિ પ્રાણસુત, આયે ભક્તન હિત,

સકલ મુખકી તુમ હો જુ શ્રેની;

ગોવિંદ પ્રભુ વિના રહત નહિ એક છિનું,

અતિહિ આતુર ચંચલ જુ નયની.

ચરણ૦ ૨

પદ ૭ મું.

શ્રીયમુનાસી નાહીં કોઉ ઓર દાતા.

શ્રીય૦

જે ઇનકી શરણુ જાતહે દોરીકે;

તાહિકોં તીહિં છિનુ કરિ સનાથા.

શ્રીય૦ ૧

એહિ શુન ગાન રસખાન રસના,

એક સહસ્ર રસના કયોં ન દઇ બિધાતા;

ગોવિંદ પ્રભુ તન મન ધન વારને,

સબહિકો જીવન ઇનહીકેજી હાથા.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૮ મું.

શ્રી જમુના જસ જગતમેં જોઈ ગાવે.

શ્રીજ૦

તાકે આધીન ંહે રહત હેં પ્રાણપતિ;

નેન ઓર બેનમેં રસજી છાવે.

શ્રીજ૦ ૧

વેદ પુરાનિક બાત યહ અગમ હે,

પ્રેમકો લેદ કોઉ ન પાવે;

કહેત ગોવિંદ શ્રીજમુનેકિ જાપર કૃપા,

સોઈ શ્રીવલ્લભકુલ શરણુ આવે.

શ્રીજ૦ ૨

પદ ૯ મું.

ધાય કે જાય જે શ્રીયમુના તીરે.

ધાય૦

તાકિ મહિમા અબ કહાંલગ બરનિયે,

જાય પરસત અંગ પ્રેમ નીરે.

ધાય૦ ૧

નિશ દિના કેલિ કરત મનમોહન,

પિયાસંગ ભક્તનકી હે જી લીરે;

છીતસ્વામી ગિરિધન શ્રીવિકૃલ,
ઇન ખિના નેક નહિ ધરત ધીરે.

ધાય૦ ૨

પદ ૧૦ મું.

જા મુખતે શ્રીયમુને ચહ નામ આવે,
તાપર કૃપા કરે શ્રીવલ્લભ પ્રભુ;
સોઇ શ્રીજમુનાજીકો લેદ પાવે.

જા મુ૦

જા મુ. ૧

તન મન ધન સખ લાલ ગિરિધરનકો,
દેકે ચરન જખ ચિત્ત લાવે,

છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ;
નેનન પ્રગટ લીલા દિખાવે.

જા મુ. ૨

પદ ૧૧ મું.

ધન્ય શ્રીયમુને નિધી દેનહારી,
કરત ગુનગાન અજ્ઞાન અધ દૂર કરિ;
જાય મીલવત પ્રિયા પ્રાનખ્યારી,
જનકોઇ સંદેહ કરો ખાત ચિત્તમેં ધરો,
પુષ્ટિપંથ અનુસરો, સુખજી કારી;
પ્રેમકે પુંજમેં, રાસ રસકુંજમે.

ધન્ય. ૧

તાહી રાખત રસરંગ ભારી.

ધન્ય. ૨

યમુને ઓર પ્રાણપતિ પ્રાણ ઓર પ્રાણસુત,
ચહું જન જીવપર દયા ખિચારી;

છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ,
પ્રિતકે લીયે અખ સંગ ધારી.

ધન્ય. ૩

પદ ૧૨ મું.

શુભ અપાર મુખ એક કહાંલો કહિયે,
તને સાધન ભને નામ શ્રીજમુનાજીકો;
લાલગિરિધરનવરતખડિં પૈયે.

શુભ.

શુભ૦ ૧

પરમ પુનિત પ્રીતિકી રીતિ સખ બનિકે,
દઢ કરી ચરણ કમલ જી ગ્રહીયે;
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રી વિકૃલ.
એસી નિધિ છાંડી અખ કહાં જી જૈયે.

શુભ૦ ૨

પદ ૧૩ મું.

ચિત્તમેં શ્રીજમુના નિશદિન બે રાખો.

ચિત્ત૦

ભક્તકેવશ કૃપા કરતહે સર્વદા;
એસો શ્રીજમુનાજીકો હેજી સાખો.

ચિત્ત૦ ૧

બે મુખતેં શ્રીજમુને યહ નામ આવે,
સંગ કીજે અખ બાય તાકો;

ચતુર્બુજદાસ અખ કેહેતહે સખનસો.
તાતેં શ્રીજમુને જમુને જી લાખો.

ચિત્ત૦ ૨

પદ ૧૪ મું.

પ્રાણપતિ વિહરત શ્રીજમનાકૂલે,
લુખ્ધમકરંદકે ભ્રમર જ્યોં ખસ ભયે;
દેખી રવિઉદય માનો કમલ કૂલે,
કરત ગુંબર મુરલીજી લે સાંવરો,
સન્નત વ્રજવધુ તન સુધિ જી ભૂલે,

પ્રાણ૦

પ્રાણ૦ ૧

ચતુર્ભુજદાસ જમુને પ્રેમસિંધુમે;
લાલગિરિધરન અબ હરખી ઝુલે.

પ્રાણ. ૨

પદ ૧૫ મું.

વારંવાર શ્રીજમુને ગુણ ગાન કીજે.

વારં.

એહી રસનાતેં જો નામરસ અમૃત;

ભાગ્ય જાકે હેં સોઈ જી પીજે.

વારં. ૧

ભાનુતનયા દયા અતિહી કરૂણામયા;

ઇનકી કરિ આસ અબ સદાઈ જીજે;

ચતુર્ભુજદાસ કહે સોઈ પિયાપાસ રહે,

જોઈ શ્રીજમુનાજીકે રસ જી ભીજે.

વારં. ૨

પદ ૧૬ મું.

હેતકરી દેત શ્રીજમુને વાસ કુંજે.

હેત.

જહાં નિસ વાસર રાસમેં રસિકવર,

કહાં લગ ખરનિયે પ્રેમ પુંજે.

હેત. ૧

થકિત સરિતાનીર, થકિત વ્રજ વધુ ભીર;

કોઈ ન ધરત ધીર મુરલી સૂનીજે;

ચતુર્ભુજદાસ જમુને પંકજ જાનિ,

મધુપકીનાઈ ચિત્ત લાય ગુંજે.

હેત. ૨

પદ ૧૭ મું.

ભક્તપર કરી કૃપા શ્રીજમુને એસી.

ભક્ત.

છાંડી નિજ ધામ વિશ્રામ ભૂતલ કિયો,

પ્રગટલીલા દિખાઈ જી તેસી.

ભક્ત. ૧

પરમ પરમારથ કરતહે સખનકેં,
હેત અફલુત રૂપ આપ જેસી,
નંદદાસ ચેં બનિ દહકરિ ચરણ ગ્રહે,
એક રસના કહા કહોં વિસેષી.

ભક્ત. ૨

પદ ૧૮ મું.

નેહ કારન શ્રીયમુને પ્રથમ આધ,
ભક્તકે ચિત્તકી વૃત્તિ સખ બનહી;
તાહીતેં અતિહિં આતુર જી ધાઈ.
બકે મન જેસી ઈચ્છા હતી તાહિકી,
તેસિહી આચ સાધજી પૂબઈ;
નંદદાસ પ્રભુ તાપર રીઝિ રહે.
જોઈ શ્રીયમુનાજીકો જસ જી ગાઈ.

નેહ.

નેહ. ૧

નેહ. ૨

પદ ૧૯ મું.

તાતેં શ્રીયમુને યમુને જી ગાવો.
શેષ સહસ્ર મુખ નિશદિના ગાવત;
પાર નહિ પાવત તાહી પાવો;
સકલ સુખ દેન હાર તાતેં કરો ઉચ્ચાર,
કહતહુ વારંવાર જીન બુલાવો; (યમુને બુલાવો.)
નંદદાસકી આસ શ્રીયમુને પૂરન કરી,
તાતેં ઘરી ઘરી ચિત્ત લાવો.

તાતેં.

તાતેં. ૧

પદ ૨૦ મું.

ભાગ્ય સૌભાગ્ય શ્રીયમુને જી દેઈ,

ભાગ્ય.

આત લૌકિક તજે પુષ્ટિ યમુને લજે;
લાલ ગિરિધરનવર તખ મિલેઈ.

ભાગ્ય. ૧

ભગવદીસંગકરી આત ઇનકી લહે,
સદા સાનિદ્ધિ રહે દેતી મેઈ;
નંદદાસ બપર કૃપા શ્રીવદ્ધલ કરે,
તાકો શ્રી યમુને સર્વાસ્વ જો દેઈ.

ભાગ્ય. ૨

પદ ૨૧ મું.

નામ મહિમા એસો જો બનો,
મર્યાદાદિક કહે લૌકિક સુખલહે;
પુષ્ટિકો પુષ્ટિપથ નિષ્ચે બાનો.
સ્વાતિ જલ ખુંદ જખ પરતહે બહિમેં,

નામ.

નામ. ૧

તાહિમેં હાત તેસો જુ વાનો;
શ્રીયમુને કૃપા સિંધુ બાનિ, સ્વાતિ જલ બહુ માનિ,
સુર ગુણ પૂર કહાંદો બખાનો.

નામ. ૨

પદ ૨૨ મું.

ભક્તકોં સુગમ શ્રીયમુને અગમ ઓરેં,
પ્રાતહી ન્હાત અથ જાત તાકે સકલ;
જમ હું રહત તાહી હાથ જોરે.
અનુભવિ બિના અનુભવ કહા બાનહી,
બકો પિયા નહિ ચિત્ત ઓરેં;
પ્રેમકે સિંધુકો મરમ બાન્યોં નહિ,
સુર કહે કહા ભયો દેહ ઓરે.

ભક્ત.

ભક્ત. ૧

ભક્ત. ૨

પદ ૨૩ સું.

ફલફલિત હોત ફલફળ યમુને,
દેખીહુ ના સુની તાહાંકી આપુની;
તાકી ખાત કહો કેસે જુ માને.
તાહિકે હાથ નિર્મોલ નગ દીજીયે;
બેઠ નીકે કરી પરખી જાને,
સુર કહે કરતે હરિ ખસિયે સદા;
શ્રીયમુનાજીકો નામ લિજે જુ છાને.

ફલ.

ફલ. ૧

ફલ. ૨

પદ ૨૪ સું.

શ્રીયમુને પતિ દાસકો ચિન્હ ન્યારે.
ભગવદીકો ભગવદસંગ મિલિરહે;
બકે હીયે ખસત પ્રાણ ખ્યારે.
ગુઢ યમુને ખાત સોઘ અખ જાનિયે,
બકે મન મોહન નેનતારે;
સુર સુખસાર નીરધાર વે પાવહી,
જાપર હોય શ્રીવદ્વલ કૃપા રે.

શ્રીય. ૧

શ્રીય. ૨

પદ ૨૫ સું.

શ્રીયમુને રસખાનકોં શીખ નાજીં,
એસી મહીમા જાની. ભક્તકોં સુખદાન,
બેઠ માગો સોઘ જુ પાજીં,
પતિત પાવન કરન મામ લિનો તરન.
દ્રઢ કરિ ગ્રહી ચરન કહું ન જાઝીં.

શ્રીય. ૧

કુંભનદાસ લાલ ગિરિધરનમુખ નિરખત,
યહિ ચાહત નહિ પલક લાઉં.

શ્રીય. ૨

પદ ૨૬ મું.

શ્રી યમુને અગનિત ગુન ગને ન જાઈ,
યમુને તટ રેણુતે હોત હે નવિન તનુ;
ધનકે સુખદેનકી મેં કરો ખડાઈ.

શ્રીય.

શ્રીય. ૧

લક્ષ્મ માંગત જોઈ હે તેહી છિનું,
સો એસી કો કરે પ્રણુ નિવાઈ;
કુંભનદાસ લાલ ગિરિધરનમુખ નિરખત;
કહો કેસે કરિ મન અઘાઈ.

શ્રીય. ૨

પદ ૨૭ મું.

શ્રીયમુનેપર તન મન ધન પ્રાણુ વારોં,
જાકી કીરતિ કોન અખ કહિસકે;
તાહી નૈનનતે ન નેક ટારોં.

શ્રીય.

શ્રીય. ૧

ચરન કમલ ધનકે જુ ચિંતત રહોં;
નિસ દિના નામ મુખ તેં ઉચ્ચારોં;
કુંભનદાસ કહે લાલગિરિધનમુખ,
ધનકી કૃપા લઈ તખ નિહારોં.

શ્રીય. ૨

પદ ૨૮ મું.

લક્ષ્મકી ઇચ્છા પૂરન શ્રીયમુને જીકરતા.
બિના માગે હુ દેત કહાંલોં કહોં હેત
જેસે કાહુકોં કોઈ હોય ધરતા.

લક્ષ્મ.

લક્ષ્મ. ૧

શ્રીયમુના પુલિન રાસ વ્રજ વધુ લિયે પાસ,
મંદ મંદ હાસકર મનજી હરતા,
કુંભનદાસ લાલગિરિધરમુખ નિરખત.
યહી જીવ લેખત શ્રીયમુનેજી ભરતા.

લક્ષ્મી. ૨

પદ ૨૬ મું.

રાસરસસાગર શ્રીયમુને જી બની,
બહેત ધારાતન પ્રતિષ્ઠિત નૌતન,
રાખત અપને ઉરમાંજી ઠાની.
લક્ષ્મીકો સહિ ભાર, દેત જી પ્રાનઆધાર,
અતિહી બોલત મધુર મધુરિબાની;
શ્રી વિઠ્ઠલ ગિરિધરનવર બસ કીયે,
કોનપેંબત મહિમા બખાની.

રાસ. ૧

પદ ૩૦ મું.

લક્ષ્મીપ્રતિપાલ જ'બલ ટારે,
અપને રસરંગમે સંગ રાખત સદા,
સર્વદા ભેઈ શ્રીયમુને નામ ઉચ્ચારે
ઇનકી કૃપા અબ કહાંલગ બરનિયે,
જેસે રાખત જનની પુત્ર વારે.
શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરનસંગ વિહરત,
લક્ષ્મીકો એક છિન ના બિસારે.

લક્ષ્મી. ૧

લક્ષ્મી. ૨

પદ ૩૧ મું.

શ્રીયમુનાજીકો નામ લે સો સલામી.

શ્રીય.

ઇનકો સ્વરૂપકો સદા ચિંતન કરત;

કલ ન પરત જાય લેહ લાગી.

શ્રીય. ૧

પુષ્ટિમારગમરમ અતિહી દુર્લભ કરમ,

છાંડી સગરે પરમ પ્રેમપાગી;

શ્રી વિકૃલ ગિરિધરન એસી નિધી,

ભક્તકોં હેત હે બિના માગી.

શ્રીય. ૨

પદ ૩૨ મું.

કોનપેંજાત શ્રીયમુને જી બરની;

સખહીકો મનમોહત મોહન;

સો પીયાકો મન હેજી હરની.

કોન૦ ૧

ઇનબિના એકછિન રહેત નહિ જીવન,

ધન્ય પ્રજયંદમન આનંદ કરની;

શ્રીવિકૃલ ગિરિધરન સહિત આયે;

ભક્તકે હેત અવતાર ધરની.

કોન૦ ૨

પદ ૩૩ મું.

શ્રીયમુને તુમસી એક હો જી તુંમહી.

શ્રીય૦

કરિ કૃપા દરસ નિસવાસર દીજિયે;

તિહારે ગુન ગાનકો રહે ઉદમહી.

શ્રીય૦ ૧

તિહારે પાયેતે સકલનિધિ પાવહી;

અરણ્યકમલ ચિત્ત ભ્રમર ભ્રમહી,

કૃષ્ણદાસનિ કહે કોન ચહ તપ કિયો,

તિહારે ઢીંગ રહેત હે લતા દ્રુમહી.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૪ મું.

એસી કૃપા કીજેલીજીયે નામ;	એસી૦
શ્રીયમુને જગવંદની ગુણ ન જાત કહુ ગિનિ;	
જિનકે એસે ધણી સુંદર સ્યામ.	એસી૦ ૧
હેત સંયોગરસ એસે પિયુ હેબુ બસ,	
મુનત તિહારો સુજસ પૂરે કામ;	
કૃષ્ણદાસ કહે ભક્તહિત કારને;	
શ્રીયમુને એકછિંન નહિ કરે વિશ્રામ;	એસી૦ ૨

પદ ૩૫ મું.

શ્રી યમુનાકે નામ અધ દૂરિ ભાજે.	
જિનકે ગુન મુનનકોં લાલગિરિધરનપિય,	
આય સનમુખ તાકે બિરાજે.	શ્રીય૦ ૧
તિહિછિનું કાજ તાકે સગરે સરે,	
જાય કે મિલત વ્રજ વધુ સમાજે;	
કૃષ્ણદાસનિ કહે તાહિ અબ કોન ડર,	
જાકે ઉપર શ્રીયમુને સી ગાજે.	શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૬ મું.

શ્રીયમુનાજીકો નામ તેઇબુ લેહે,	શ્રીય૦
જાકી લગન લાગી નંદલાલસોં;	
સર્વંસ્વ દેકે નિકટ રહેહે.	શ્રીય૦ ૧
જિનહી સુગમ જાનિ વાત મનમેંબુ માનિ,	
ખિના પહેચાંનિ કેસેંબુ પેયે;	

કૃષ્ણજીદાસનિ કહે' શ્રીયમુનેનામ નૌકા.
ભક્ત ભવસિંધુતે' ચોંડી તરિયે.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૭ મું.

શ્રીયમુનેકી આસ અળ કરતહે' દાસ
મન કર્મ બચન કર જોરી કે માગત,
નિશદિના રાખીએ અપનેજી પાસ.

શ્રીય૦

જહાં પિય રસિકવર રસિકની રાધિકા,
હોઉ જન સંગમિલિ કરત રાસ;

શ્રીય૦ ૧

દાસ પરમાનંદ પાચે અળ વ્રજચંદ
દેખી સીરાને નેન મંદહાસ.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૮ મું.

શ્રીયમુનેકે સાથ અળ ફિરતહે' નાથ,
ભક્તકે મનકે મનોરથ પુરન કરત,
કહોંલોં કહિયે ઇનકીજી ગાથ.

શ્રીય૦

વિવિધસિંગાર આલુખન પહેરે',
અંગ અંગ શોભા બરનિ ન જાત;
દાસ પરમાનંદ પાચે અળ વ્રજચંદ,
રાખે અપને શરન બહે જી જાત.

શ્રીય૦ ૧

શ્રીય૦ ૨

પદ ૩૯ મું.

શ્રીયમુને પિયકોં બસ તુમજી કિને.
પ્રેમકે કંઠતે અહિજી રાખે નિકઠ,
એસે નિર્મોલ નગ મોલલિને

શ્રીય૦

શ્રીય૦ ૧

તુમજી પઠાવત તહાં અબ ધાવત,
તિહારે રસરંગમેં રહત બીને;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
પરમ ઉદાર શ્રીયમુનેજી હીને.

શ્રીય૦ ૨

પદ ૪૦ મું.

શ્રીયમુને સુખકારની પ્રાણપતિકે.
જીને ભુલિબત પિયા તેને સુધિકરિદેત;
કહાંલોં કહિયે ધનકેજી હિતકે.
પિયસંગ ગાન કરે, ઉમંગી જો રસ ભરે,
દેત તારી કર લેત ઝટકે;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
એહી બનત સખ પ્રેમગતિકે.

શ્રીય૦

શ્રીયમુ૦ ૧

શ્રીયમુ૦ ૨

ધૃતિ શ્રી યમુનાજીકે ૪૦ પદ સમાપ્ત.

ધોળ.

ધન્ય ધન્ય શ્રી યમુનાજી સુખદાઈમા. સેવકજનને સદા સુહાઈમા;
સુંદર શ્યામ અંગે અતિ સાહેમા, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહેમા.
લાલ વિશાળ કમળ દળ નયનમા, નાસિકા કિર કોકિલ કલબેનમા;
ખિંબથી અધિક અધર અરૂણાઈમા, કોમલ ગલ સ્થલ ઝલકાઈમા.
દાડિમ બીજ દંત અતિ ચોપેમા, રતિપતિની મર્યાદા લોપેમા;
અકુટી ધનુષ કામનુ રાજેમા, મસ્તક કેશ મધુષ સમ છાજેમા.

નખશિખ સુંદર અતિ સુકુમારમા, વૈલવ બાઢ્યો અંગ અપારમા;
 તરણિ તનયા તરણુ છે બાલમા, ચંદ્ર મુખીને રૂપ રસાલમા.
 કુપા કરી ક્ષિતિ ઉપર પધાર્યામા, અનેક પતિત જનને ઉદ્ધાર્યામા;
 કાલિંદિની કીર્તિ જગત વધારીમા, જળ અતિ શિતળને સુખકારીમા.
 અનેક દેશને પાવન કરતાંમા, ચરણ શ્રી વ્રજમંડળમાં ધરતાંમા;
 તેણે કરી વૈલવ અતીશે વાઢ્યોમા, લક્તનો સકળ મનોરથ સાઢ્યોમા.
 બેઉ તટ હસ્ત કમળ છબી છાજેમા, લહેર તે કંકણરૂપ બિરાજેમા.
 વાલુકા ચમકે ઝગમગ મોતીમા, માણેક હીરાની અતિ જ્યોતિમા.
 અંગ અંગ મુક્તાનાં આભ્રણુમા, તે તો જળકુહીથી આવરણુમા;
 સખિજીને સંગ કોકીલા મોરમા, સારસ હંસને કીર ચકોરમા.
 ત્રિવિધ સમીર સમીપે ચાલેમા, તેતો ત્રિવિધ તાપને ટાળેમા;
 બેઉ તટ વૃક્ષલતા રહ્યાં કુલીમા, શાખાઓ જળ ઉપર રહી ઝુમીમા.
 અધિક સમીપ શ્રીવૃન્દાવનમા, કુંજે કુંજે સૌરલ સહિત સુમનમા;
 શિતળ સુગંધ સુખદ વહે નિરમા, તીર ખેસે ઠોર ઠોર આલીરમા.
 રાણીજીના સૌભાગ્યનો નહિ પારમા, શા શા કહું વૈલવતણા પ્રકારમા;
 પ્રભુજીના ગુઠ રમણ મધ્યે પાતીમા, પ્રિતમસંગ સદા મદમાતીમા.
 સદા નિરંતર વ્રજપતિ ખેલેમા, રાણીજીને સદા નિકટ રંગ રેલેમા;
 દંપતિ શ્રમ જલસહિતવિહારમા, જલ મધ્ય ક્રિડત વિવિધ પ્રકારમા.
 તેણે કરી શત ઘણી શોભા બાઢીમા, રાણીજીનો મહિમા અતુલ અગાધમા;
 જે જન સદા ધરે ચિત્ત ધ્યાનમા, તેહને પુષ્ટિતણું કરે દાનમા.
 વ્રજપતિ લીલા પ્રગટ દેખાડેમા, ચરણ કમળ રસ સ્વાદ ચખાડેમા;
 અષ્ટમહા સિદ્ધિનું કરે દાનમા, લાવે જે કરે અંબુ પાનમા.

દર્શને સકળ આપદા ટાળેમા, ભક્તને અભય પદારથ આપેમા;
એવું શ્રી મહારાણીજીનું રૂપમા, નખશિખ સુંદર પરમ અનુપમા.
સદા ખિરાજે શ્રી વ્રજની માંહેમા, નિત્યપ્રતિવિલસે વ્રજપતિ ખાંહેમા.
પુષ્ટિ ભક્તની કરજે સારમા, કૃપા કરી ઉતારો ભવ પારમા.
નિજ સેવક ને એ છે આશમા, સદા રાખો ચરણકમલની પાસમા.

ધોળ.

હરનિશ દરશન દીજીયે, કલિંદબ્જ હરનિશ દરશન દીજીયે. ટેક.

બાળ પશુ બુદ્ધિમાં અજ્ઞાન છું પણ આપની.

આ વિનતિ કરતાં મન ખડીજીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૧

જનુની પ્રકાર સ્નેહ જીવ ઉપર રાખતાં

મારા સાધન વિના તે આપ રીઝીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૨

ભક્તને તે ભક્તિ દાતા આપ ભવતારણિ;

મા પ્રેમનો તે પંથ પતિજીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૩

મેઘ શ્યામરૂપે આપ ભાનુની સુતા છે;

આ કારણ એ શ્યામ સ્નેહ ભીજીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૪

પર્મ કૃપાળ આપ અધમ ઉદ્ધારણી,

મા પુષ્ટિરસ પાઓ તો કાંઈ પીજીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૫

નિજજન ધ્યાન માગે ચર્ણુ કમળનું,

મા જેમ ઘૂત ખાંડ મધ્યે કીજીયે.

કલિંદબ્જ ૦ ૬

श्री सर्वोत्तम स्तोत्र.

प्राकृतधर्मानाश्रयमप्राकृतनिमित्तधर्मरूपमिति निगमप्रतिपाद्यं यत्तन्मुद्गं साकृति स्तौमि	॥ १ ॥
कलिकाक्षतमच्छन्नदृष्टित्वाद्विदुषामपि संप्रत्यविषयस्तस्य भाडात्म्यं समलूहलुवि	॥ २ ॥
हयया निजभाडात्म्यं करिष्यन्प्रकटं हरिः वायुया यदा तदा स्वास्यं प्रादुर्भूतं यकार डि	॥ ३ ॥
तदुक्तमपि दुर्गोधं सुगोधं स्याद्यथा तथा तन्नाभाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यभिज्ञाघट्टत्	॥ ४ ॥
ऋषिरग्निकुमारस्तु नाम्नां छंदो जगत्यसौ श्रीकृष्णस्य देवता य भीष्मं कारुणिकः प्रभुः	॥ ५ ॥
विनियोगो लक्षितयोगःप्रतिबंधविनाशने कृष्णाधरामृतास्वादसिद्धिरत्र न संशयः	॥ ६ ॥
आनंदः परमानंदः श्रीकृष्णस्य कृपानिधिः दैवोद्धारप्रयत्नात्मा स्मृतिमात्रातिनाशनः	॥ ७ ॥
श्रीलागवतशुद्धार्थप्रकाशनपरायणः साकारप्रक्षवाहैकस्थापको वेदपारगः	॥ ८ ॥
भायावादनिराकर्तासर्वपाहिनिरासकृत् लक्षितमागोष्ममार्तदः स्त्रीशुद्राद्युद्धृतिक्षमः	॥ ९ ॥
अंगीकृत्यैव गोपीशवत्सलीकृतमानवः अंगीकृतौ समयाहो महाकाङ्क्षिको विभुः	॥ १० ॥

अद्वैतानन्दक्षेत्रं भद्रोद्धारयस्त्रिवान्	
भक्त्यानुकृतिव्याजमोहितासुरभानुषः	॥ ११ ॥
वैश्वानरो वल्लभाभ्यः सङ्क्रुपो हितकृतसताम्	
जनशिक्षाकृते कृष्णभक्तिः कृन्निभिलेष्ठः	॥ १२ ॥
सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णज्ञानहो शुभः	
स्वानन्दतुन्दिलः पद्मदलायतबिलोचनः	॥ १३ ॥
कृपाद्वृष्टिसङ्कष्टदसदासीप्रियः पतिः	
रोषद्वृषातसङ्क्रुष्टलज्जद्विद लज्जसेवितः	॥ १४ ॥
सुभसेव्यो दुराराध्यो दुर्लभाङ्घ्रिसरोरुदः	
उग्रप्रतापो वाङ्मसिंघु पूरिताशेषसेवकः	॥ १५ ॥
श्रीलागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षमः	
तत्सारभूतरासस्त्रीभावपूरितविग्रहः	॥ १६ ॥
सान्निध्यमात्रहस्तश्रीकृष्णप्रभा विमुक्तिदः	
रासलीलैकतात्पर्यः कृपयैतत्कथाग्रहः	॥ १७ ॥
विरडानुलवैकार्यसर्वत्यागोपदेशकः	
लकृत्यायारोपदेष्टा यः कर्मभार्गप्रवर्त्तकः	॥ १८ ॥
यागादौ लज्जितभार्गैकसाधनत्वोपदेशकः	
पूष्पाङ्गः पूष्पाङ्गो वाङ्मपतिर्विष्णुधेश्वरः	॥ १९ ॥
कृष्णनाभसङ्क्रुष्टस्य वक्ता लज्जितपरायणः	
लकृत्यायारोपदेशार्थनानावाक्यनिर्भूतः	॥ २० ॥
स्वार्थोन्निभताभिलषाणुप्रियस्तादृशवेष्टितः	
स्वदासार्थं कृताशेषसाधनः सर्वशक्ति धृक्	॥ २१ ॥

भुवि लक्ष्मिप्रच्यारैककृतेस्वान्वय कृत्पिता	
स्ववंशे स्थापिताशेषस्वमाडात्म्यः स्मयापहः	॥ २२ ॥
पतिप्रतापतिः पारलौकिकैडिकहानकृत	
निगूढहृदयो नन्यलकतेपुजापिताशयः	॥ २३ ॥
उपासनादिमार्गातिमुग्धभोडनिवारकः	
लक्ष्मिभार्गे सर्वभार्गे वैलक्षण्यानुभूतिदृत्	॥ २४ ॥
पृथक्शरणभार्गोपदेषा श्रीकृष्णुडादं पित	
प्रतिक्षुण्णिकुंजस्थलीदारससु पूरितः	॥ २५ ॥
तत्कथाक्षिप्तयित्तस्तद्विस्मृतान्यो व्रजप्रियः	
प्रियव्रजस्थितिः पुष्टिदीलाकर्ता रङ्गप्रियः	॥ २६ ॥
लकतेच्छापूरकः सर्वाज्ञातलीडोऽतिभोडनः	
सर्वासकतो लकतमात्रासकतः पतितपावनः	॥ २७ ॥
स्वयशोगानसंहृष्टहृदयांभोजविष्टरः	
यशःपीयुषलहरी प्लावितान्यरसः परः	॥ २८ ॥
लीलामृतरसार्द्रार्द्रितामिलशरीरलृत्	
गोवर्द्धनस्थित्युत्साहस्तत्त्वलीलाप्रमपूरतिः	॥ २९ ॥
यज्ञलोक्ता यज्ञकर्ता यतुर्वर्गविशारदः	
सत्यप्रतिज्ञस्त्रिगुणात्तीतो नयविशारदः	॥ ३० ॥
स्वकीर्तिवर्द्धनस्तत्त्वसूत्रलाभ्यप्रदर्शकः	
आयावादाभ्यतूलाग्निप्रदवादनरूपकः	॥ ३१ ॥
अप्राकृताऽपि लाकट्यलूषितः सहजस्मितः	
त्रिलोकीभूषणं भूमिभाज्यं सहजमुंदरः	॥ ३२ ॥

અશેષભક્તસંપ્રાપ્ત્યચરણાબ્જરજોધનઃ
 ઇત્યાનંદનિધેઃ પ્રોક્તં નામ્નામષ્ટોત્તરં શતમ ॥ ૩૩ ॥
 શ્રદ્ધાવિશુદ્ધબુદ્ધિર્યઃ પઠત્યતુદિનં જનઃ
 સતદેહકમનાઃ સિદ્ધિમુક્તાં પ્રાપ્નોત્યસંશયઃ ॥ ૩૪ ॥
 તદપ્રાપ્તૌ વૃથા મોક્ષસ્તદાપ્તૌ તદ્ગતાર્થતા
 અતઃ સર્વોત્તમં સ્તોત્રં જપ્યં કૃષ્ણરસાર્થિભિઃ ॥ ૩૫ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીમદ્બિહુભારપ્રોક્તં સર્વોત્તમ સ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ શ્રી બાલબોધ ગ્રન્થ.

નત્વા હરિં સદાનન્દં, સર્વસિદ્ધાન્તવિગ્રહમ્
 બાલપ્રબોધનાર્થાય, વદામિ સુવિનિશ્ચિતમ્ ૧
 ધર્માર્થકામમોક્ષાખ્યાઃ, ચત્વારૈર્થાં મનીષિણામ્;
 જીવશ્વરવિચારેણ, દ્વિધા તે હિ વિચારિતાઃ
 અલૌકિકાસ્તુ વેદોકતાઃ, સાધ્યસાધનસંયુતાઃ
 લૌકિકા ઋષિભિઃ પ્રોક્તાઃ, તથૈવેશ્વરશિક્ષયા. ૩
 લૌકિકાસ્તુ પ્રવક્ષ્યામિ, વેદનાદ્યા ચતઃ સ્થિતાઃ
 ધર્મશાસ્ત્રાણિ નીતિશ્ચ, કામશાસ્ત્રાણિ ચ ક્રમાત્. ૪
 ત્રિવર્ગસાધકાન્નીતિ, ન તન્નિર્ણય ઉચ્યતે;
 મોક્ષે ચત્વારિ શાસ્ત્રાણિ, લૌકિકે પરતઃ સ્વતઃ ૫
 દ્વિધા દે દે સ્વતસ્તત્ર, સાંખ્યયોગૌ પ્રકીર્તિતૌ;
 ત્યાગાત્યાગવિભાગેન, સાંખ્યે ત્યાગઃ પ્રકીર્તિતઃ ૬
 અહંતામમતાનાશૌ, સર્વથા નિરહં કૃતૌ,

- स्वर्गपश्ये यदा ज्ञवः कृतार्थः स निगद्यते. ७
- तदर्थं प्रक्रिया काचित्पुराणेषुऽपि निरूपिता;
- ऋषिलिङ्गं दुधा प्रोक्ता इदमेकमभास्यतः ८
- अत्यागे योगभागो हि त्यागोऽपि मनसैव हि;
- यमाद्यस्तु कर्त्तव्याः सिद्धे योगे कृतार्थता. ९
- पराश्रयेण भोक्षस्तु द्विधा सोऽपि निरूप्यते;
- अह्ना आह्वयतां यातस्तद्वेषेण सु सेव्यते. १०
- ते सर्वार्था न याद्येन शास्त्रं किञ्चिदुद्दीरितम्;
- अतः शिवश्च विष्णुश्च जगतो हितकारकौ. ११
- वस्तुनः स्थितिसंहारौ कार्यौ शास्त्रप्रवर्तकौ;
- अह्नैव तादृशं यस्मात् सर्वात्मकतयोद्दिता. १२
- निर्दोषपूर्णं गुण्यता, तत्तत् शास्त्रे तयोः कृता;
- लोगभोक्ष इवेहातुं, शक्तौ दावपि यद्यपि. १३
- लोगः शिवेन भोक्षस्तु, विष्णुनेति विनिश्चयः
- दोकेऽपि यत्प्रभुर्लुङ्कते तन्न यच्छति कर्हिञ्चित्. १४
- अतिप्रियाय तदपि, दीयते क्वचिदेव हि;
- नियतार्थप्रदानेन तदीयत्वं तदाश्रयः १५
- प्रत्येकं साधनं यैतद् द्वितीयार्थे महान् श्रमः
- ज्ञवाः स्वभावतो दुष्टा दोषालावाय सर्वदा. १६
- श्रवणादि ततः प्रेम्णा, सर्वं कार्यं हि सिद्धयति;
- भोक्षस्तु सुखलो विष्णुर्लोगश्च शिवतस्तथा. १७
- समर्पणेनात्मनो हि, तदीयत्वं लवेद् ध्रुवम्;

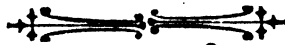
અતદ્દીયતયા ચાપિ કેવલશ્ચેત્સમાશ્રિતઃ	૧૮
તદાશ્રયતદ્દીયત્વબુદ્ધ્યૈ કિંચિત્સમાચરેત્;	
સ્વધર્મમનુતિષ્ઠન્ વૈ ભારદ્વૈગુણ્યમન્યથા.	૧૯
ઇત્યેવં કથિતં સર્વં નૈતદ્ જ્ઞાને ભ્રમઃ પુનઃ	
॥ ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતો બાલબોધગ્રન્થસંપૂર્ણમ્ ॥	

અથ શ્રી સિદ્ધાન્ત મુક્તાવલી ગ્રન્થ.

નત્વા હરિં પ્રવક્ષ્યામિ સ્વસિદ્ધાન્તવિનિશ્ચયમ્ ;	
કૃણુસેવા સદા કાર્યા માનસી સા પરા મતા.	૧
ચેતસ્તત્પ્રવણું સેવા તત્સિદ્ધયૈ તનુવિત્તજઃ	
તતઃસંસારદુઃખસ્ય નિવૃત્તિર્બ્રહ્મબોધનમ્.	૨
પરં બ્રહ્મ તુ કૃણો હિ સચ્ચિદાનંદકં પ્રહત્;	
દ્વિરૂપં તદ્ધિ સર્વં સ્થાત્ એકં તસ્માદ્વિલક્ષણમ્.	૩
અપરં તત્ર પૂર્વસ્મિન્ વાદિનો બહુધા જગુઃ	
માયિકં સગુણું કાર્યં સ્વતંત્રં ચેતિ નૈકધા.	૪
તદેવૈતત્પ્રકારેણ ભવતીતિશ્રુતેર્મતમ્ ;	
દ્વિરૂપં ચાપિ ગંગાવદ્ જ્ઞેયં સા જલરૂપિણી.	૫
માહાત્મ્યસંયુતા નૃણાં સેવતાં ભુક્તિમુક્તિદા;	
મર્યાદામાર્ગવિધિના તથા બ્રહ્માપિ બુદ્ધ્યતામ્ ;	૬
તત્રૈવ દેવતામૂર્તિર્ભક્ત્યા યા દ્રશ્યતે ક્વચિત્ ;	
ગંગાયાં ચ વિશેષેણ પ્રવાહાભેદબુદ્ધયે.	૭
પ્રત્યક્ષા સા ન સર્વેષાં પ્રાકાશ્યં સ્થાત્તયા જલે;	

વિહિતાચ્ચ ક્ષણાત્તદ્ધિ પ્રતીત્યાપિ વિશિષ્યતે.	૮
યથા જલં તથા સર્વં યથા શક્તા તથા પ્રહત્;	
યથા દેવી તથા કૃષ્ણુઃ તત્રાપ્યે તદ્દિહોચ્ચતે.	૯
જગત્તુ ત્રિવિધં પ્રોક્તં પ્રહ્લવિષ્ણુશિવાસ્તતઃ	
દેવતા રૂપવત્પ્રોક્તાઃ પ્રહ્લણીત્યં હરિર્મતઃ	૧૦
કામચારસ્તુ લોકેસ્મિન્પ્રહ્લાદિજ્યો ન ચાન્યથા;	
પરમાનંદરૂપે તુ કૃષ્ણે સ્વાત્મનિ નિશ્ચયઃ	૧૧
અતસ્તુ પ્રહ્લવાદેન કૃષ્ણે બુદ્ધિર્વિધીયતામ્;	
આત્મનિ પ્રહ્લરૂપે તુ છિદ્રા બ્યોમ્નીવ ચેતનાઃ	૧૨
ઉપાધિનાશે વિજ્ઞાને પ્રહ્લાત્મત્વાવબોધનેઃ	
ગંગાતીરસ્થિતો યદ્દદ્ દેવતાં તત્ર પશ્યતિ.	૧૩
તથા કૃષ્ણું પરં પ્રહ્લ સ્વસ્મિન્ જ્ઞાની પ્રપશ્યતિ;	
સંસારી યસ્તુ ભજતે સ દ્વરસ્થો યથાતથા.	૧૪
અપેક્ષિતજલાદીનામભાવાત્તત્ર દુઃખભાક્;	
તસ્માન્કૃષ્ણુમાર્ગસ્થો વિમુક્તઃ સર્વલોકતઃ	૧૫
આત્માનંદ સમુદ્રસ્થં કૃષ્ણુમેવ વિચિંતયેત્;	
લોકાર્થી ચેદ્ ભજેત્કૃષ્ણું કિલ્બટો ભવતિ સર્વથા.	૧૬
કિલ્બટોપિ ચેદ્ ભજેત્કૃષ્ણું લોકો નશ્યતિ સર્વથા;	
જ્ઞાનાભાવે પુષ્ટિમાર્ગો તિલેપૂજેત્સવાદિષુ.	૧૭
મર્યાદાસ્થસ્તુ ગંગાયાં શ્રીભાગવત તત્પરઃ	
અનુગ્રહઃ પુષ્ટિમાર્ગે નિયામક ઇતિ સ્થિતિઃ	૧૮
ઉભયોસ્તુ ક્રમેણૈવ પૂર્વોક્તૈવ ક્લિપ્યતિ;	

ज्ञानाधिको लक्षितमार्गं एव तस्मान्निर्दिष्टः	१६
लक्ष्यत्वात् तु तीरस्थो यथा दुष्टैः स्वकर्माभिः	
अन्यथा लावभापन्नस्तस्मात्स्थानाच्च नश्यति.	२०
एवं स्वशास्त्रसर्वस्वं भया गुप्तं निर्दिष्टतमः	
एतद् भुक्त्वा विमुच्येत पुत्रः सर्वं संशयात्.	२१
इति श्रीमद्वैद्यनाथार्यं विरचित श्री सिद्धान्तमुक्तावली समाप्तम्.	

अथ श्रीपुष्टिप्रवाहमर्यादाभेद ग्रन्थ.

पुष्टिप्रवाहमर्यादा विशेषेण पृथक् पृथक्	
अवहेदुक्त्याभेदैः प्रवाहेण इत्येन च.	
वक्ष्यामि सर्वसंवेदा न लविष्यति यश्छुते;	
लक्षितमार्गस्य कथनात्पुष्टिरस्तीति निश्चयः	२
द्वौ भूतसर्गावित्युक्तेः प्रवाहोऽपि व्यवस्थितः	
वेदस्य विद्यमानत्वान्मर्यादापि व्यवस्थिता.	३
कश्चिदेव हि लक्ष्यो हि यो भद्रलक्ष्यो धृतीरणात्,	
सर्वत्रोत्कर्षकथनात् पुष्टिरस्तीति निश्चयः	४
न सर्वोतः प्रवाहाद्धि लिङ्गो वेदाच्च लेखतः	
यद्वा यस्येति वचनान्नाहं वेदैरितीरणात्.	५
मार्गैकत्वेऽपि वेदंत्यौ तनु लक्ष्यागमौ भवौ;	
न तद्युक्तं सूत्रतो हि लिङ्गो युक्त्या हि वैदिकः	६
अवहेदुक्तीनां च लिङ्गत्वं नित्यता श्रुतेः	
यथा तद्वत् पुष्टिमार्गं द्वयोरपि निषेधतः	७

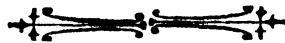
प्रमाणुलेहाहलिन्नो हि पुष्टिभार्गो निरूपितः	
सर्गश्लेषं प्रवक्ष्यामि स्वर्पांगक्रियायुतम्.	८
धन्यभात्रेण मनसा प्रवाहं स्पृष्टवान्हरिः	
वयसा वेदभार्गो हि पुष्टिं कायेन निश्चयः	९
भूलेख्यातः इदं लोके वेदोक्तं वैदिकेपिच;	
कायेन तु इदं पुष्टौ लिन्नेख्यातोपि नैकता.	१०
तानहं द्विषतो वाक्याब्धिन्ना ज्ञवाः प्रवाहिषुः	
अत एवेतरौ लिन्नौ सांतौ मोक्षप्रवेशतः	११
तस्मान्ज्ञवाः पुष्टिभार्गो लिन्ना एव न संशयः	
लगवद्रूपसेवार्थं तत्स्पष्टिर्नान्यथा लवेत्.	१२
स्वर्पेणुवतारेणु लिङ्गेन च गुणेन च;	
तारतम्यं न स्वर्पे देहे वा तत्क्रियासुवा.	१३
तथापि यावता कार्यं तावत्तस्य करोति हि;	
ते हि द्विधा शुद्धमिश्र लेहान्मिश्रा स्त्रिधा पुनः	१४
प्रवाहाद्विलेहेन लगवत्कार्यं सिद्धये;	
पुष्ट्या विमिश्राः सर्वज्ञाः प्रवाहेणु क्रियारताः	१५
भर्यादया गुणुज्ञास्ते शुद्धाः प्रेम्णुति दुर्लभाः	
एवं सर्गस्तु तेषां हि इदं त्वत्र निरूप्यते.	१६
लगवानेव हि इदं स यथाविर्लवेद् भुवि;	
गुणस्वर्पलेहेन तथा तेषां इदं लवेत्.	१७
आसक्तौ लगवानेव शापं द्वापयति क्वचित्;	
अहङ्कारेऽथवा लोके तन्मार्गं स्थापनाय हि.	१८

न ते पाषाणं तां यांति न च रोगाद्युपद्रवाः	
महानुभावाः प्रायेण शास्त्रं शुद्धत्वहेतवे.	१८
लगवत्तारतम्येन तारतम्यं लभन्ति हि;	
वैदिकत्वं दौक्तिकत्वं कापट्यात्तेषु नान्यथा.	२०
वेणुवत्त्वं हि सङ्गं ततोऽन्यत्र विपर्ययः	
संभन्धिनस्तु ये अवाः प्रवादस्थास्तथा परे.	२१
अर्षणीशब्दवाच्यास्ते ते सर्वे सर्ववर्त्मसु;	
क्षणात्सर्वत्वमायांति रुचिस्तेषां न कुत्रचित्.	२२
तेषां क्रियानुसारेण सर्वत्र सकलं इदम्.	
प्रवादस्थान्प्रवक्ष्यामि स्वर्पाङ्गक्रियायुतान्	२३
अवास्ते ह्यसुराः सर्वे प्रवृत्तिं येति वर्णिताः	
ते च द्विधा प्रकीर्त्यन्ते ह्यशुद्धाविबेदतः	२४
दुर्गास्ते लगवत्प्रोक्ता ह्यज्ञास्ताननु ये पुनः	
प्रवाडेऽपि समागत्य पुष्टिस्थस्तैर्न युज्यते.	२५
सोऽपि तैस्तत्कुले जतः कर्मणा जयते यतः	
इति श्रीमद्वल्लभाचार्यं विरचितं पुष्टिप्रवादभयाद्वालेह समाप्तम्.	

अथ श्रीसिद्धान्त रहस्य ग्रन्थ.

श्रावणस्यामले पक्षे अष्टादश्यां महानिशि;	
साक्षाद्लगवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते.	१
अहसंभन्धकरणात्सर्वेषां हेतु अवयोः	
सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पञ्चविधाः स्मृताः	२

सहजं देशकालोत्था लोकेवेदनिर्दिष्टाः	
संयोगजः स्पर्शोऽप्ययं न मन्तव्यः कथञ्चन.	३
अन्यथा सर्वं दोषाणां न निवृत्तिः कथञ्चन;	
असमर्पितवस्तूनां तस्माद्भङ्गो न मायरेत्.	४
निवेदिलीः समर्थैव सर्वं कुर्यादिति स्थितिः	
न भूतं देवदेवस्य सामिभुक्तं समर्पणम्.	५
तस्माद्वाहैः सर्वकार्ये सर्ववस्तु समर्पणम्;	
दत्तापहारवचनं तथा यः सकलं हरेः	६
न ग्राह्यमिति वाक्यं हि बिम्बं भार्गवरं भूतम्;	
सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिद्धयति.	७
तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां ब्रह्मता ततः	
गंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषादिवर्जना.	
गंगात्वेन निर्दिष्टा स्यात्तद्वदपि यैव हि.	८
धृतिश्रीमद्बलभाचार्यं विरचितं श्री सिद्धान्तरहस्यं संपूर्णम्.	

अथ श्री नवरत्नस्तोत्रम्.

चिन्ता कापि न कार्या निवेदितात्मनिः कदापीति;	
लगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लौकिकीं च गतिम्.	१
निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः	
सर्वेश्वरस्य सर्वात्मा निजेष्वृष्टातः करिष्यति.	२
सर्वेषां प्रभुसंभ्रमो न प्रत्येकमिति स्थितिः	
अतोऽन्यविनियोगेऽपि चिन्ता का स्वस्य सोऽपि चेत.	३

અજ્ઞાનાદ્યથા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મનિવેદનમ્;	
યૈઃ કૃષ્ણસાત્ કૃતપ્રાણૈસ્તેષાં કા પરિદેવના.	૪
તથા નિવેદને ચિંતા ત્યાજ્યા શ્રીપુરુષોત્તમે;	
વિનિયોગેપિ સા ત્યાજ્યા સમર્થો હિ હરિઃ સ્વતઃ	૫
લોકે સ્વાસ્થ્યં તથા વેદે હરિસ્તુ ન કરિષ્યતિ;	
પુષ્ટિમાર્ગસ્થિતો યસ્માત્ સાક્ષિણો ભવતાડુષિલાઃ	૬
સેવાકૃતિશુરોરાજાખાધનં વા હરીચ્છયા;	
અતઃસેવાપરં ચિત્તં વિધાય સ્થીયતાંસુખમ્.	૭
ચિત્તોદ્દેશં વિધાયાપિ હરિચ્છદત્કરિષ્યતિ;	
તથૈવ તસ્ય લીલેતિ મત્વા ચિંતાં દૃતં ત્યજેત્.	૮
તસ્માત્સર્વાત્મના નિત્યં શ્રીકૃષ્ણઃશરણુમ્ભઃ	
વહ્નિભિરેવં સતતં સ્થેયમિત્યેવ મે મતિઃ	૯
ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતં નવરત્નસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્.	

અથ અંતઃકરણપ્રબોધ ગ્રન્થ.

અન્તઃકરણ મદ્વાકયં સાવધાન તથા શૃણુ;	
કૃષ્ણાત્ પરં નાસ્તિ દૈવં વસ્તુતો દોષવર્જિતમ્.	૧
ચાંડાલી ચેદ્ રાજપત્નિ જાતા, રાજા ચ માનીતા,	
કદાચિદપમાનેડપિ મૂલતઃ કા ક્ષતિર્ભવેત્.	૨
સમર્પણાદહં પૂર્વમુત્તમઃ કિં સદા સ્થિતઃ	
કા મમાધમતા ભાવ્યા પશ્યાત્તાપો યતો ભવેત્.	૩

- સત્યસંકલ્પતો વિષ્ણુર્નાન્યથા તુ કરિષ્યતિ;
 આશેવ કાર્યા સતતં સ્વામિદ્રોહિડન્યથા ભવેત્. ૪
- સેવકસ્ય તુ ધર્મોયં સ્વામી સ્વસ્ય કરિષ્યતિ.
 આજ્ઞા પૂર્વે તુ યા જ્ઞતા ગંગાસાગરસંગમે. ૫
- યાપિ પશ્ચાન્મધુવને ન કૃતં તદ્ દ્રવ્યં મયા,
 દેહદેશપરિત્યાગસ્તૃતીયો લોકગોચરઃ ૬
- પશ્ચાત્તાપઃ કથં તત્ર સેવકોડહં ન ચાન્યથા;
 લૌકિકપ્રભુવત્કૃણો ન દ્રષ્ટવ્યઃ કથંચન. ૭
- સર્વે સમર્પિતં ભક્ત્યા કૃતાર્થોડસિ સુખી ભવ,
 પ્રૌઢાડપિ દુહિતા યદ્ભક્તેહાન્ન પ્રેષ્યતે વરે. ૮
- તથા દેહે ન કર્તવ્યં વસ્તુષ્યતિ નાન્યથા,
 લોકવચ્ચેત્સ્થિતિર્મે સ્યાત્કિં સ્યાદિતિ વિચારય. ૯
- અશક્યે હરિરેવાસ્તિ મોહં માર્ગાઃ કથંચન,
 ઇતિ શ્રીકૃષ્ણદાસસ્ય વલ્લભસ્ય હિતં વચઃ ૧૦
- ચિત્તં પ્રતિ યદ્દાકણ્યં ભક્તો નિશ્ચિંતતાં વ્રજેત્,
 ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યં વિરચિતં “ અન્તઃકરણપ્રબોધ ”
 ગ્રન્થ સમાપ્તમ્.

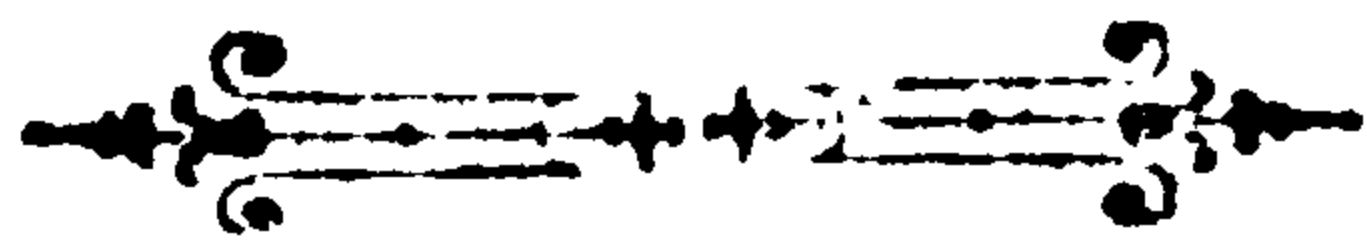
અથ શ્રી વિવેકધૈયાશ્રય ગ્રન્થ.

- વિવેકધૈર્યે સતતં રક્ષણીયે તથાશ્રયઃ
 વિવેકસ્તુ હરિઃ સર્વે નિજેચ્છાતઃ કરિષ્યતિ. ૧
- પ્રાર્થિતે વા તતઃકિં રચાત્ ? સ્વામ્યભિપ્રાય સંશયાત્,

- सर्वत्र तस्य सर्वं हि सर्वसामर्थ्यमेव य २
- अभिमानश्च संत्याज्यः स्वाभ्यधिनत्व लावनात्,
विशेषतश्चेदाज्ञा स्याद् अन्तःकरणगोचरः ३
- तदा विशेषगत्यादि लाव्यं लिन्नं तु द्वैष्टिकात्,
आपद्गत्यादिकार्येषु लुप्तस्त्याज्यश्च सर्वथा. ४
- अनाग्रहश्च सर्वत्र धर्माधर्माग्रदृशनिम्,
विवेकोऽयं समाज्यातो धैर्यं तु विनिर्ज्यते. ५
- त्रिदुःखसहनं धैर्यमाभृतेः सर्वतः सदा,
तत्त्वत् द्वेष्टवत् लाव्यं नृष्टवत् गोपलायवत्. ६
- प्रतिकारे यद्व्युत्पत्तिः सिद्धश्चेन्नग्रही लवेत्,
लायादीनां तथाऽन्येषामसतश्चाकुलं सहेत. ७
- स्वयमिन्द्रिय कार्याणि कायवाङ्मनसा त्यजेत्,
अशूरेणापि कर्तव्यं स्वस्यासामर्थ्यं लावनात्. ८
- अशक्ये हरिरेवास्ति सर्वमाश्रयतो लवेत्,
अतत्सहनमत्रोक्तमाश्रयो तो निर्ज्यते. ९
- अद्विष्टे पारलोके च सर्वथा शरणं हरिः
दुःखहानौ तथा पापे लये कामाद्यपूरणे. १०
- लकतद्रोहे लकत्यलावे लकतैश्चातिक्रमे कृते,
अशक्ये वा सुशक्ये वा सर्वथा शरणं हरिः ११
- अलङ्कारकृते यैव पोष्यपोषणुरक्षणे,
पोष्यातिक्रमणे यैव तथान्तेवास्यतिक्रमे. १२
- अलौकिकमनः सिद्धौ सर्वार्थे शरणं हरिः

એવં ચિત્તે સદા ભાવ્ય વાચા ચ પરિકીર્તયેત્.	૧૩
અન્યસ્ય ભજનં તત્ર સ્વતો ગમનમેવ ચ,	.
પ્રાર્થનાકાર્યમાત્રેડપિ તતોડન્યત્ર વિવર્જયેત્.	૧૪
અવિશ્વાસો ન કર્તવ્યઃ સર્વથા બાધકસ્તુ સઃ	
બ્રહ્માક્ષ ચાતકો ભાવ્યો પ્રાપ્તં સેવેત નિમંભઃ	૧૫
યથાકથ ચિત્કાયાણિ કુર્યાદુચ્યાવચાન્યપિ,	.
કિં વા પ્રોકતેન બહુના શરણુ ભાવયેદ્ધરિમ્.	૧૬
એવમાશ્રયણુ પ્રોકત સર્વેષા સર્વદા હિતમ્,	
કલો ભક્ત્યાદિમાર્ગા હિ દુઃસાધ્યા ઇતિ મે મતિઃ	૧૭

॥ ઇતિ શ્રીમદ્ભગવાદ્ગીતાયામ્ વિરચિત “ વિવેક
ધૈર્યાશ્રય ” ગ્રન્થ સમાપ્તમ્ ॥

અથ શ્રી કૃષ્ણાશ્રયઃ

સર્વમાર્ગેષુ નષ્ટેષુ કલો ચ બલધર્મિણિ;	
પાપંડપ્રચુરે લોકે કૃષ્ણુ એવ ગતિર્મમ્.	૧
મ્લેચ્છાકાંતેષુ દેશેષુ પાપૈકનિલયેષુ ચ	
સત્પીડાવ્યગ્ર લોકેષુ કૃષ્ણુ એવ ગતિર્મમ્.	૨
ગંગાદિતીર્થં વર્યેષુ દુષ્ટૈરેવાવૃતેષ્વિહ;	
તિરોહિતાધિદૈવેષુ કૃષ્ણુ એવ ગતિર્મમ્.	૩
અહંકારવિમૂઢેષુ સત્સુ પાપાનુવર્તિષુ;	
લાભપૂજાર્થચત્નેષુ કૃષ્ણુ એવ ગતિર્મમ્.	૪
અપરિજ્ઞાનનષ્ટેષુ મંત્રેષ્વત્રતયોગિષુ;	

तिरोहितार्थहेवेषु कृष्णु एव गतिमर्भ.	५
नानावाहविनष्टेषु सर्वकर्मव्रतादिषु	
पाप'उकप्रयत्नेषु कृष्णु एव गतिमर्भ.	६
अन्नमिलादिदोषाणां नाशकोऽनुलवे स्थितः	
सापिताभिलमाहात्म्यः कृष्णु एव गतिमर्भ.	७
प्राकृताः सकला देवा गणितानंदकं प्रहृत्;	
पूर्णांनंदो हरिस्तस्मात्कृष्णु एव गतिमर्भ.	८
विवेकधैर्यलकृत्यादिरहितस्य विशेषतः	
पापासक्तस्य दीनस्य कृष्णु एव गतिमर्भ.	९
सर्वं सामर्थ्यसहितः सर्वत्रैवाभिलार्थकृत्;	
शरणुस्थसमुद्धारं कृष्णुं विज्ञापयाम्यहम्.	१०
कृष्णुश्रयमिदं स्तोत्रं यः पठेत्कृष्णुसन्निधौ;	
तस्याश्रयो लवेत्कृष्णुं धृतिं श्रीवल्लभोऽप्रवित्.	११
॥ अति श्रीमद्वल्लभाचार्यं विरचितं श्रीकृष्णश्रय स्तोत्रं संपूर्णम् ॥	

अथ यतुः श्लोकाः.

सर्वदा सर्वलावेन लज्जनीयो व्रजधिपः	
स्वस्यायमेव धर्मो हि नान्यः क्वापि कदाचन	॥ १ ॥
एवं सदा स्म कर्तव्यं स्वयमेव करिष्यति	
प्रभुः सर्वसमर्थो हि ततो निश्चिन्ततां व्रजेत्.	॥ २ ॥
यदि श्री गोकुलाधीशो धृतः सर्वात्मना हृदि	
ततः किमपरं श्रुतिं लौकिकैर्वैदिकैरपि.	॥ ३ ॥

અતઃ સર્વાત્મના શશ્વદ્ગોકુલેશ્વર પાદયોઃ

સ્મરણું ભજનં ચાપિ ન ત્યાજ્યમિતિ મે મતિઃ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિશ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતા ચતુઃશ્લોકી સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ ભક્તિવર્દિની ગ્રન્થ.

યથા ભક્તિઃ પ્રવૃદ્ધા સ્યાત્ તથોપાયો નિરૂપ્યતે;

બીજભાવે દૃઢે તુ સ્યાત્ ત્યાગાચ્છૂવણકીર્તનાત્.

બીજદાઢ્યપ્રકારસ્તુ ગૃહે સ્થિત્વા સ્વધર્મતઃ

અવ્યાવૃત્તો ભજેત્કૃષ્ણં પૂજ્યા શ્રવણાદિભિઃ

વ્યાવૃત્તોપિ હરૌ ચિત્તં શ્રવણાદૌ યતેત્સદ્દા;

તતઃ પ્રેમ તથા સક્તિર્વ્યસનં ચ યદા ભવેત્.

બીજં તદુચ્યતે શાસ્ત્રે દૃઢં યન્નાપિ નશ્યતિ;

સ્નેહાદ્રાગવિનાશઃ સ્યાદ્દાસકત્યા સ્યાદ્ ગૃહાદ્ગચિઃ

ગૃહસ્થાનાં બાધકત્વમનાત્મત્વં ચ ભાસતે;

યદા સ્યાદ્ વ્યસનં કૃષ્ણે કૃતાર્થઃ સ્યાત્તદૈવ હિ.

તાદૃશસ્યાપિ સતતં ગૃહસ્થાનં વિનાશકમ્;

ત્યાગં કૃત્વા યતેદ્યસ્તુ તદ્ધર્થાર્થૈઃ કમાનસઃ

લભતે સુદ્રઢાં ભક્તિં સર્વતોડુપ્યધીકાં પરામ્;

ત્યાગે બાધકભૂયસ્ત્વં દુઃસંસર્ગોત્થાન્નતઃ

અતઃ સ્થેયં હરિસ્થાને તદ્દીયૈઃ સહ તત્પરૈઃ

અદ્દરે વિપ્રકર્ષે વા યથા ચિત્તં ન દુષ્યતિ.

- સેવાયાં વા કથાયાં વા યસ્યાસકિતર્દ્રઢા ભવેત્ ,
 'યાવજ્જીવં' તસ્ય નાશો ન ક્વાપીતિમર્તિમ. ૯
- બાધસંભાવનાયાન્તુ નૈકાન્તે વાસ ઇષ્યતે;
 હરિસ્તુ સર્વંતો રક્ષાં કરિષ્યતિ ન સંશય; ૧૦
- ઇત્યેવં ભગવચ્છાસ્ત્રં ગુઢતત્વં નિરૂપિતમ્;
 ય એતત્સમધીયીત તસ્માપિ સ્યાદ્દ્રઢા રતિઃ ૧૧
- ઇતિ શ્રીમદ્ભલભાચાર્ય વિરચિત ભકિતવર્દ્ધિની ગ્રન્થ સમાપ્તમ.

અથ જલભેદ ગ્રન્થ.

- નમસ્કૃત્ય હરિં વક્ષ્યે તદ્ગુણાનાં વિભેદકાન્,
 ભાવાન્ વિંશતિધા, ભિન્નાત્ સર્વં સંદેહ વારકાન્. ૧
- ગુણભેદાસ્તુ તાવંતો યાવંતો હિ જલે મતાઃ
 ગાયકાઃ કૂપસંકાશા ગંધર્વા ઇતિ વિશ્રુતાઃ ૨
- કૂપભેદાસ્તુ યાવંતસ્તાવંતસ્તેડુપિ સંમતાઃ
 કુલ્યાઃ પ્રૌરાણિકાઃ પ્રોકતાઃ પારંપર્યયુતા ભુવિ. ૩
- ક્ષેત્રપ્રવિષ્ટાસ્તે ચાપિ સંસારોત્પત્તિહેતવઃ
 વેશ્યાદિસહિતા મત્તા ગાયકા ગર્તાસંજિતાઃ ૪
- જલાર્થમેવ ગર્તાસ્તુ નીચા ગાનોપજીવિનઃ
 હૃદાસ્તુ પંડિતાઃ પ્રોકતા ભગવચ્છાસ્તત્પરાઃ ૫
- સંદેહવારકાસ્તત્ર સૂદા ગંભીરમાનસાઃ
 સરઃ કમલસંપૂર્ણાઃ પ્રેમ યુક્તાસ્તથા બુધાઃ ૬
- અલ્પશ્રુતાઃ પ્રેમયુક્તા વેશંતાઃ પરિકીર્તિતાઃ

कर्मशुद्धाः पद्वदानि तथाप्यश्रुतिलङ्घयः	७
योगध्यानादिसंयुक्ता गुण्य वर्ण्यः प्रकीर्तिताः	
तपोज्ञानादिलावेन स्वेदनास्तु प्रकीर्तताः	८
अदौकिकेन ज्ञानेन ये तु प्रोक्ता उरेर्गुण्यः	
कादाचित्काः शब्दगम्याः पतत् शब्दाः प्रकीर्तिताः	
देवाद्युपासनोद्भूताः पृथ्वा भूमेरिवोद्भूताः	
साधनादिप्रकारेषु नवधा लङ्घितमार्गतः	१०
प्रेमपूत्या स्फुरद्धर्माः स्थंदमानाः प्रकीर्तिताः	
यादृशास्तादृशाः प्रोक्ता वृद्धिक्षय विवर्द्धिताः	११
स्थावरास्ते समाख्याता भर्मादौकप्रतिष्ठिताः	
अनेकजन्मसंसिद्धा जन्मप्रलृति सर्वदाः	१२
संगादिगुणदोषाभ्यां वृद्धिक्षययुता भुवि;	
निरंतरोद्गमयुता नद्यस्ते परिकीर्तिताः	१३
अतादृशाः स्वतंत्राश्चेत्सिंधवः परिकीर्तिताः	
पूण्या भगवदीया ये शेषव्यासाग्निमादृताः	१४
जडनारद मैत्राद्यास्ते समुद्राः प्रकीर्तिताः	
दोषवेदगुणैर्भिन्नैर्भावनाके उरेर्गुण्यः	१५
वर्णयन्ति समुद्रास्ते क्षाराद्याः पट् प्रकीर्तिताः	
गुणातीततया शुद्धान् सच्चिदानन्द रूपिणः	१६
सर्वानेव गुणान् विष्णोर्वर्णयन्ति विचक्षण्यः	
तेऽमृतोदाः समाख्यातास्तद्वाक्यानां सदुर्लभम्	१७
तादृशानां कवचिद्वाक्यं हृतानामिव वर्णितम्;	

અજ્ઞમિલા કણુંનવત્ ણિન્દુપાનં પ્રકીર્તિતમ .	૧૮
રાગાજ્ઞાનાદિ ભાવાનાં સર્વથા નાશનં યદ્વા;	
તદ્વા લેહનમિત્યુક્તં સ્વનન્દોદ્ ગમકારણમ	૧૯
ઉધ્ધૃતોદકવત્સર્વે પતિતોદકવત્તથા;	
ઉક્તાતિરિક્તવાક્યાનિ ફલં ચાપિ તથા તત:	૨૦
ઘતિ જીવેન્દ્રિયગતા નાનાભાવં ગતાભુવિ;	
રૂપતઃ ફલતશ્ચૈવ શુણા વિષ્ણોનિરૂપિતા:	૨૧
॥ ઘતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યં વિરચિત જલભેદઅન્ય સમાસમ . ॥	

॥ અથ પંચપદ્યાનિ ॥

શ્રીકૃષ્ણુરસવિક્ષિપ્તમાનસા રતિવર્જિતા:	
અનિર્વૃતા લોકવેદે તે મુખ્યા: શ્રવણોત્સુકા:	૧
વિકિલન્નમનસો યે તુ ભગવત્સ્મૃતિ વિહ્વલા:	
અથૈકાનિષ્ઠાસ્તે ચાપિ મધ્યમા: શ્રવણોત્સુકા:	૨
નિઃસંદિગ્ધં કૃષ્ણિતત્ત્વં સર્વભાવેન યે વિદુ:	
તે ત્વાંવેશાન્તુ વિકલા નિરોધાદ્વા ન ચાન્યથા.	૩
પૂર્ણભાવેન પૂર્ણાર્થા: કદાચિન્ન તુ સર્વદા:	
અન્યાસકતાસ્તુ યે કેચિદ્ધમા: પરિકીર્તિતા:	૪
અનન્યમનસો મર્ત્યા ઉત્તમા: શ્રવણાદિષુ	
દેશકાલ દ્રવ્ય કર્તુ મંત્રકર્મ પ્રકારત:	૫
॥ ઘતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યં વિરચીતં પંચપદ્યાનિ સમાસમ ॥	

अथ श्री संन्यासनिर्णय ग्रन्थ.

- पश्चात्तापनिवृत्त्यर्थं परित्यागो विचार्यते,
स मार्गद्वितीये प्रोक्तो लकतौ ज्ञाने विशेषतः १
- कर्ममार्गे न कर्तव्यः सुतरां कलीकालतः
अत आदौ लङ्कितमार्गे कर्तव्यत्वाद्विचारणा,
श्रवणुद्दि प्रवृत्त्यर्थं कर्तव्य त्वेन नेष्यते; २
- सहायसंगसाध्यत्वात् साधनानां य रक्षणत्वात्
अलिमोनान्नि योगाभ्य तद्धर्मैश्च विरोधतः ३
- गृहादेर्भाषकत्वेन साधनार्थं तथा यद्दि.
अथेऽपि तादृशैरेव संगो भवति नान्यथा;
स्वयं य विषयाङ्कान्ताभाङ्गी स्यात्तु कालतः ४
- विषयाङ्कान्तदेहानां नावेशः सर्वदा हरेः
अतोऽत्र साधने लकतौ नैव त्यागः सुभावहः ५
- विरहानु भवार्थं तु परित्याग प्रशस्यते;
स्वीयभन्ध निवृत्त्यर्थं वेष सोऽत्र न आन्यथा. ७
- कौण्डिन्यो गोपिकाः प्रोक्ता गुरव साधनं य तत्;
भावो भावनया सिद्धः साधनं नान्यद्विष्यते. ८
- विकलत्वं तथाऽस्वास्थ्यं प्रकृतिः प्राकृतं न हि;
ज्ञाने गुणश्च तस्यैव वर्तमानस्य आधकाः ९
- सत्यलोके स्थितिर्ज्ञानात् संन्यासेन विशेषितात्;
भावना साधनं यत्र क्लृप्तं आपि तथा भवेत्. १०
- तादृशाः सत्यलोकादौ तिष्ठत्येव न संशयः

- अहिंसेत्प्रकटः स्वात्मा वन्डिवत्पविशेद्यदि. ११
- तदैव सकलो जन्धो नाशमेति न न्यान्यथा;
गुणस्तु संगसंहित्या जलवनार्थं लवन्ति हि. १२
- लगवान्न इदं पत्वान्नात्र आधकं धृष्यते;
स्वास्थ्यवाक्यं न कर्तव्यं दयालुर्न विद्व्यते. १३
- दुर्लभोऽयं परित्यागः प्रेम्णा सिद्ध्यति नान्यथा;
ज्ञानमार्गे तु संन्यासो द्विविधोऽपि विचारितः १४
- ज्ञानार्थमुत्तरांगं य सिद्धिर्ज्ञानमशतेः परम्;
ज्ञानं य साधनापेक्षं यज्ञादि श्रवणान्मतम् १५
- अंतकलो स संन्यास पश्चात्तापाय नान्यथा;
पापं डित्वं लवेय्यापि तस्मान्ज्ञाने न संन्यसेत् १६
- सुतरां कलिदोषाणां प्रणलत्वादिति स्थितम्;
लज्जित मार्गेऽपि येद्दोषस्तदा किं कार्यमुच्यते. १७
- अत्रारंभे न नाशः स्यात्तदृष्टांतस्याप्यलावतः
स्वास्थ्यं डेतोः परित्यागाद्वाधः केनास्य संलवेत्. १८
- इरिरत्र न शक्नोति कर्तुं आधां डेतोपरै;
अन्यथा मातरो आलान्नस्तन्यैः पुपुषुः क्वयित. १९
- ज्ञानिनामपि वाक्येन न लज्जितं मोडयिष्यति.
आत्मप्रदः प्रियश्चापि किमर्थं मोडयिष्यति. २०
- तस्माद्भुक्त प्रकारेषु परित्यागो विधीयताम्;
अन्यथा ब्रश्यते स्वाथर्थादिति मे निश्चिता मतिः २१

ધતિ કૃષ્ણ પ્રસાદેન વલ્લભેન વિનિશ્ચિતમ;
 સંન્યાસવરણં લક્ષ્તાવન્યથા પતિતો ભવેત્. ૨૨
 ધનિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતં સંન્યાસનિર્ણય સમાપ્તમ.

અથ નીરોધલક્ષણ ગ્રંથ.

યચ્ચ દુઃખં યશોદાયા નન્દાદીનાં ચ ગોકુલે;
 ગોપિકાનાં તુ યદ્ દુઃખં તદ્ દુઃખં સ્થાનમ્ભ કવચિત્. ૧
 ગોકુલે ગોપિકાનાં ચ સર્વેષાં વ્રજવાસિનામ્;
 યત્સુખં સમભૂતન્મે ભગવાન્ કિં વિધાસ્યતિ. ૨
 ઉદ્ધવાગમને જાત ઉત્સવઃ સુમહાન્યથા;
 વૃન્દાવને ગોકુલે વા તથા મે મનસી કવચિત્ ૩
 મહતાં કૃપયા યાવત્ ભગવાન્ દયયિષ્યતિ;
 તાવદાનન્દ સન્દોહઃ કિત્યર્માનઃ સુખાય હિ. ૪
 મહતાં કૃપયા યદ્વત્ કીર્તનં સુખદં સદા;
 ન તથા લૌકિકાનાં તુ સ્નિગ્ધ ભોજન રૂક્ષવત્ ૫
 ગુણુગાને સુખવાસિર્ગોવિન્દસ્ય વ્રજયતે;
 યથા તથા શુકાદિનાં નૈર્વાત્મનિ કુતોન્યતઃ ૬
 કિલશ્યમાનાન્ જનાન્ દષ્ટ્વા કૃપાયુકતો યદા ભવેત્;
 તદા સર્વં સદાનંદહૃદિસ્થં નિર્ગતં બહિઃ; ૭
 સર્વાનંદમયસ્યાપિ કૃપાનંદઃ સુદુર્લભઃ
 હૃદયગતઃ સ્વગુણાન્ શ્રુત્વા પૂર્ણઃ પ્લાવયતે જનાન્. ૮

तस्मात् सर्वं परित्यज्य निश्चैः सर्वदा गुणैः	
सदानन्द परैर्गोयाः सस्थिदान्दता ततः	६
अहं निश्चैः रोधेन निरोधपदवीं गतः	
निश्चिदानां तु रोधाय निरोधवर्णयामि ते.	१०
हरिणा ये विनिर्मुक्तास्ते भग्ना लवसागरे;	
ये निश्चिदास्त एवात्र मोदमायात्पडनिशम्.	११
संसारवेश दुष्टानाम् धंद्रियाणां हिताय वै;	
कृष्णस्य सर्वं वस्तुनि भूम्न धशस्य योजयेत्,	१२
गुणेष्वविष्टचित्तानां सर्वदा मुरवैरिणुः	
संसारविरुद्धलेशो न स्यातां हरिवत्सुभम्.	१३
तदा लवेद् ह्यालुत्वम् अन्यथा कुरता भताः	
आधशंकापि नास्त्यत्र तदध्यासोपि सिद्ध्यति.	१४
लगवद्धर्मं सामर्थ्याद्विरागो विषये स्थिरः	
गुणैर्हरेः सुभस्पर्शान्न दुःखं लाति कडिचित्.	१५
एवं ज्ञात्वा ज्ञानमार्गादुत्कषो गुणवर्णने;	
अमत्सरैरलुब्धैश्च वर्णनीयाः सदा गुणाः	१६
हरिभूतिः सदा ध्येया संकल्पादपि तत्र डि;	
श्रवणं कीर्तनं स्पर्ष्टं तथा कृतिगति सदा,	१७
दर्शनं स्पर्शनं स्पर्ष्टं पुत्रे कृष्ण प्रिये रतिः	
पायोर्मलांशत्यागेन शेषभागं तनौ नयेत्,	१८
यस्य वा लगवत् कार्यं यदा स्पर्ष्टं न दृश्यते;	
तदा विनिग्रहस्तस्य कर्तव्यं इति निश्चयः	१९

નાતઃ પરતરો મંત્રો નાતઃ પરતરઃ સ્તવઃ

નાતઃ પરતરા વિદ્યા તીર્થં નાતઃ પરત્પરમ્.

૨૦

ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિતં નિરોધલક્ષણ ગ્રન્થ સમાપ્તમ્.

અથ સેવાક્ષ ગ્રન્થ.

યાદશી સેવના પ્રોક્તા તત્સિદ્ધૌ ફલમુચ્યતે;

અલૌકિકસ્ય દાને હિ યાદઃ સિદ્ધયેન્મનોરથઃ

૧

ફલં વા હ્યધિકારો વા ન કાલોત્ર નિયામકઃ

ઉદ્દેગઃ પ્રતિબન્ધો વા ભોગો વા સ્યાત્તુ બાધકઃ,

૨

અકર્તવ્યં ભગવતઃ સર્વથા ચેદ્ગતિર્ન હિ;

યથા વા તત્ત્વનિર્ધારે વિવેકઃ સાધનં મતમ્.

૩

બાધકાનાં પરિત્યાગો ભોગેડ્યયેકં તથા પરમ્

નિષ્પ્રત્યૂહં મહાન્ભોગઃ પ્રથમે વિશતે સદા.

૪

સવિધ્નોદ્ધો ધાતકઃ સ્યાદ્ બલાદેતૌ સદા મતૌ;

દ્વિતીયે સર્વથા ચિન્તા ત્યાજ્યા સંસાર નિશ્ચયાત્,

૫

નન્વાદ્યે દાતૃતા નાસ્તિ તૃતીયે બાધકં ગૃહમ્,

અવશ્યેયં સદા ભાવ્યાસર્વમન્યન્મનો ભ્રમઃ

૬

તદ્દીયૈરપિ તત્કાર્યં પુષ્ટૌ નૈવ વિલંબયેત્,

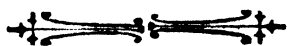
ગુણુક્ષોભોડપિ દ્રષ્ટવ્યમેતદેવેતિ મે મતિઃ

૭

કુસુષ્ઠિરત્ર વા કાચિદુત્પદ્યેત સર્વે ભ્રમઃ

ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિત સેવાક્ષ સમાપ્તમ્.

શ્રી ગોપીગીત પ્રારંભ.

લલિતવૃત્તમ્,

જયતિ તેઽધિકં, જન્મના મજ્જાઃ શ્રયત ઇન્દ્રિયા શશ્વદ્વત્ર હિ.
 દયિત ! દૃશ્યતાં દિક્ષુ તાવકાસ્ત્વયિ ધૃતાસવસ્ત્વાં વિચિન્વતે. ૧
 શરદુદાશયે સાધુજાતસત્સરસિન્નેદરશ્રીમુખા દશા,
 સુરતનાથ ! તે શુદ્ધકદાસિકા વરદ નિધનતો નેહ કિં વધઃ ? ૨
 વિષજલાખ્યયાદ્રયાલરાક્ષસાદ્ધર્મમારુતાદ્વૈદ્યતાનલાત્ ;
 વૃષભયાત્મજાદ્વિશ્વિતોભયાદ્વપભ ! તે વયં રક્ષિતા મુહુઃ ૩
 ન ખલુ ગોપિકાનન્દનો ભવાનખિલદેહિનામન્તરાત્મદક્ષ,
 વિખનસાર્થિતો વિશ્વગુપ્તયે સખ ! ઉદ્દેયિવાન્સાત્વતાં કુલે. ૪
 વિરચિતાભયં વૃણિષુધુર્ય ! તે ચરણમીયુષાં સંસૃતેર્ભયાત્ ;
 કરસરોરુહં કાન્ત ! કામદં શિરસિ ઘેહિ નઃ શ્રીકરગ્રહમ્, ૫
 મજ્જનાતિહન્વીર યોષિતાં નિજજનસ્મયધ્વંસનસ્મિત !
 ભજ સખે ! ભવત્કિંકરીઃ સ્મ નો જલરુહાનનં ચારુ દર્શય ૬
 પ્રણુતદેહિનાં પાપકર્શનં તૃણચરાનુગં શ્રીનિકેતનમ્,
 ક્ષણિક્ષણાર્પિતં તે પદામ્બુજં કૃણુ કુચેષુ નઃ કૃન્ધિ હૃદયમ્. ૭
 મધુરયા ગિરા વદ્યુવાક્યયા ખુધમનોજયા પુન્કરેક્ષણ,
 વિધિકરીરિમા વીર ! મુહ્યતીરધરસીધુનાઽઽપ્યાયયસ્વ નઃ ૮
 ત્વ કથાઽમૃતં તપ્તજીવનં કવિભિરીડિતં કલ્મષાપહમ્ ;

श्रवणमंगलं श्रीमहाततं भुवि गृणन्ति ते भूरिहा जनाः ६
 प्रहसितं प्रिय ! प्रेमवीक्षणं विहरणं य ते ध्यानमंगलम्,
 रहसि संविदो या हृदिसृष्टाःकुडक ! नो मनः क्षोभयन्ति हि १०
 यलसि यद्गणन्यारयन्पशून्नलिनसुन्दरं नाथ ! ते पदम्,
 शिलतृष्णांकुरैःसीदतीति नः कलिलतां मनः कान्त ! गच्छति. ११
 दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैव नरुडाननं भिभ्रदावृतम्.
 धनरजस्वलं दर्शयन्मुहुर्भनसि नः स्मरं वीर ! यच्छसि. १२
 प्रणुतकामदं पद्मनयितं धरणुमण्डनं ध्येयमापदि,
 यरणुपंकजं शतमं य ते रमणु ! नः स्तनेष्पर्यायाधिहृ. १३
 सुरतवर्धनं शोकनाशनं स्वरितवेणुना सुष्ठु युग्मितम्,
 धतररागविस्मारणुं नृणां वितर वीर ! नरतेऽधराभृतम्. १४
 अटति यद्गलवानन्दि काननं त्रुटिर्युगायते त्वामपश्यताम्,
 कुटिलकुन्तलं श्रीभुजं य ते जड उदीक्षतां पद्मकृदृशाम्. १५
 पतिसुतान्वयभ्रातृभान्धवानतिविलम्ब्य तेऽन्त्यऽव्युतागताः
 गतिविद्वस्तयोद्गीतमोहिताः कितव योषितःकस्त्यजेन्निशि. १६
 रहसि संविदं हृच्छयोदयं प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम्,
 गृहदुरःश्रियो वीक्ष्यधाम ! ते मुहुरतिस्पृहा मुह्यते मनः १७
 मज्जनौकसां व्यक्तिरंग ते वृजिनहन्त्यलं विश्वमंगलम्;
 त्यज मनाकय नरत्वस्पृहात्मनां स्वजनहृद्गुणं यन्नपुदनम्. १८
 यत्त सुजत यरणुभ्युरुडं स्तरेषु लीताःशनैःप्रियदधीमह कर्कशेषु;
 तेनाटवीमटसि तन्वथते न किंस्वित्कर्पादेलिभ्रमति

धीर्लवदायुषां नः १९

શ્રી શુક ઉવાચ.

ઇત ગોખ્યઃ પ્રગાયન્ત્યઃ પ્રલપન્ત્યશ્ચ ચિત્રધાં;

રુરુદ્ધુઃ સુસ્વરં રાજન્કૃષ્ણદર્શનલાલસાઃ

૨૦

તાસામાવીરભૂરઘૌરિઃ સ્મયમાનપુખામ્બુજં

પીતાંબરધરઃ સ્વગ્વી સાક્ષાન્મન્મથમન્મથઃ

૨૧

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે દશમસ્કંધે ગોપીગીતે

કૃષ્ણસ્તુતિનામ એકત્રિંશોઽધ્યાય.

૩૧

શ્રીસર્વોત્તમજીનું ધોલ.

ભલે પ્રકટયા શ્રીવલ્લભદેવ, શ્રી પુરુષોત્તમ ભુતલ ફરીજી,

નહિ પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજવપુ ધરીજી.

૧

કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતિ કરીજી,

મહાકલિકાલાદિક દોષ; પંડિતની દૃષ્ટિ મિર ભરીજી.

૨

મહિમા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ ખરાસુર અરિજી;

વહાલે દયા કરી મુગરૂપ, નિજલીલા પ્રકટ કરીજી.

૩

જેની વાણી અતિદુર્બોધ થાય સુબોધ જેણે કરીજી.

તેનાં અષ્ટોત્તર શતનામ, તે કહીએ મહાઅઘ હરિજી.

૪

જેના ઋષિવર અગ્નિકુમાર, જગતી છંદ નામે ધરીજી;

શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ દેવ, ખીજ દૃષ્ટિ કરુણા ભરીજી.

૫

જેની ભક્તિમાં અંતરાય, તે નાશને પ્રયોજન સહીજી;

આપે અધરામૃતની સિદ્ધિ, તે મધ્યે નિશ્ચય કરીજી.

૬

ઢાગ

વહાલો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ કૃપાનિધિ થાય
 વહાલો દેવી ઉદ્ધારણુ પ્રયત્ન ઉપાય, જેના સ્મરણુમાત્રથી આર્તિ જાય.
 શ્રી ભાગવત ગુઢાર્થ પ્રકટાય, સાકાર પ્રહ્લનો વાદ સ્થપાય. ૯
 વેદપારંગ ચૌદ ભુવન કહેવાય, માયાવાદ નિરાકૃત સહુ મિલિ ગાય.
 સર્વવાદિ નિરાસ કીધા તે લખાય, ભક્તિમાર્ગ સરસ કમલ વિકસાય.
 સ્ત્રી શુદ્ધાદિકનેઉદ્ધારવા સમર્થ, જેના સાધનબલથી ન થાય અર્થ. ૧૨
 અંગીકારમાત્રથી સર્વસ્વ કીચે, કીધાં શ્રીગોપીજન પતિને પ્રિયે ૧૩
 અંગીકાર કરે મર્યાદાનુસાર, મહાકરુણાવંત સમર્થ અપાર. ૧૪
 વહાલો અદ્વેયદાન દેવાને ચતુર, મહાઉદ્ધાર ચરિત્ર કરે બહુ પૂર, ૧૫
 લીલા દેખાડી પ્રાકૃતની જેહ, તે મિષે મોહ્યા સુર રિપુ તેહ. ૧૬
 વૈશ્વાનર શ્રીવલ્લભ છે નામ, વહાલો સુંદર રૂપ સ્વજન હિત કામ. ૧૭
 કૃષ્ણભક્તિ કરે જન શિક્ષાકાજ, આપે અખિલ ઈષ્ટ શ્રીવલ્લભરાજ. ૧૮
 સર્વલક્ષણથી સંપન્ન વિવેક, શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરુ એક. ૧૯
 યોતાના આનંદ થકી બહુ પુષ્ટ, એના કમલ પત્રસે નેત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦
 કૃપાદષ્ટિની વૃષ્ટિથી હરખ્યાં મન, તે દાસદાસી પતિ પ્રિય છે અનન્ય
 રૌષદષ્ટિ કરે ભક્તિ શત્રુ પ્રબલ, ભક્ત સેવંતા મુખ સેવા રસાલ. ૨૨
 જીરે ભક્તિ વિના નહિ સેવાસાધ્ય, તે કારણથી કહીએ દુરાધ્ય. ૨૩
 જેના ચરણસરોજ દુર્લભ દરશાય, તેના ઉગ્ર પ્રતાપ ત્રૈલોક કહેવાય
 વચનામૃત કરી પૂર્વા સેવકના અર્થ, શ્રીભાગવત અમૃત મથન સમર્થ
 તેનો સાર કહીએ વ્રજસુંદરીનો ભાવ, તે પરિપૂર્ણ છે દેહ ભરાવ. ૨૬
 સાન્નિધ્યમાત્ર કરે કૃષ્ણપ્રેમ, ભક્તિ મુક્તિ દેવાનું એહુને નેમ. ૨૭

એક રાસલીલામાં તેનું તાન, પ્રભુ કૃપા કરીને કરે કથાનું દાન. ૨૮
 વહાલો વિરહના અનુભવને હેતે કાજ, સર્વ ત્યાગ જણાવ્યો શ્રીવદ્દલરાજ
 ઉપદેશ કર્યો ભક્તિમાર્ગ આચાર, લોક માંહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર.
 વેદ શાસ્ત્ર કહ્યાં યજ્ઞાદિક દાન, તેનું ફલ મર્યાદા ભક્તિ નિદાન.
 પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે પૂરણ કામ, સરસ્વતીના પતિ દેવ ઇશ અભિરામ.
 વહાંલે સહસ્ર કહ્યાં પુરુષોત્તમ નામ, નિજજનને આશ્રયનું છે ધામ,
 ભક્તિમાર્ગની રીતે કરવા ઉપદેશ બહુ ગ્રંથ કરીને ટાળ્યો સંશયનો લેશ
 જેને પામવા છોડ્યા પ્રાણુથી પ્રિયે, એવા ભક્ત સમાજ બિરાજે શ્રીએ
 આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમર્થ શ્રીવદ્દલ મહારાજ
 કરવા ભક્તિ પ્રચારક ભૂતલ માંહી, વશ કીધા પિતા થઈને ગ્રહી બાંહિ
 સર્વે સામર્થ્ય ધર્યું પોતાને વંશ, ગર્વ દૂર કરી ટાળ્યો સંશયનો અંશ
 પ્રભુ પ્રતિવ્રતાના પતિ સાક્ષાત, કરે યહ લોક પરલોક દાન વિખ્યાત
 જેના અંતઃકરણ છે ગુઢ અપાર, અંગીકૃતને જણાવ્યો મનનો વિચાર
 ઉપાસનાદિક માર્ગ જે અન્ય, તેનો મોહ ટાળીને કીધા સેવક અનન્ય.
 કર્યો નિશ્ચય જે ભક્તિ સર્વથી વિશેષ, કીધો શરણમાર્ગનો જીવો ઉપદેશ
 શ્રીકૃષ્ણના મનની જાણે વાત, લીલાકુંજ બિહારી પરિપૂર્ણ ગાત.
 કથારસ મગ્ન સદા છે ચિત્ત, વિસર્જ્ય સૌ તે થકી બીજું વિત્ત.
 પ્રિય છે. ઘણું મજને મજનો વાસ; કરે પુષ્ટિલીલા એકાંત વિલાસ.
 કરે ભકતેચ્છા પરિપૂર્ણ દાન, નહિ નિજ લીલાનું કોઈને જ્ઞાન.
 અતિ મોહિત જેનું શીલ ઘણું, નહિ લોક વિશે આસક્તિ આણું.
 નિજ ભક્ત વિષે આસક્તિ છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનેક.
 જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેના હૃદય કમલ રહેવાનું સ્થાન.

નિજ યશસ્વી અમૃત લહરી; તેથી ભીજવી સર્વ રસ વાસના હરિ.
 પ્રભુ પોતે સર્વ થકી છે પર, ન કરે તુલ્યતા કોઈ અવર,
 લીલારસ અમૃત તરંગ બહુ, ભીજવ્યા છે ભક્તશરીર સહુ,
 રુચિ આવે ગિરિગોવર્દ્ધન વાસ, તે લીલામાં છે અતિશય ઉલ્લાસ.
 કરે યજ્ઞ ભોગ ને યજ્ઞ કર્મ, આપે અર્થ કામ ને મોક્ષ ધર્મ,
 પ્રભુ સત્ય વચન છો ત્રિગુણાતીત, નીતિ ચતુરાઈ છે અતિ અગણિત.
 કરવા પોતાની કીર્તિ પ્રકાશ, કર્યું વ્યાસસૂત્રનું નૂતન ભાષ્ય,
 અતિતુચ્છ તૂલ જે માયાવાદ, કરી ભસ્માગ્નિ સ્થાપ્યો પ્રહ્લવાદ.
 અપ્રાકૃત ભૂષણની અતિકાંતિ, હસતાં મુખ શોભે છે બહુ ભાંતિ.
 પ્રભુ તિન લોકના ભૂષણ સાર, પ્રગટ્યા ધરણીનું ભાગ્ય અપાર,
 પ્રભુ સુંદરતા છે અતિ અનૂપ કેમ વર્ણન કરી શકું એ સ્વરૂપ,
 સૌ માગે છે પોતાના જન, ચરણાવિંદની રજ જે ધન
 એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રીવલ્લભ આનંદનું છે ધામ.

વલણુ

જે કોઈ શ્રદ્ધા કરી નિત્ય ગાયેરે, તેનું મન પહેલું સ્થિર થાયેરે.
 અધરામૃતની સિદ્ધિ પામેરે, તેમાં સંશયનું નહીં નામેરે,
 એ પામ્યા વિના મોક્ષ છે હીનરે, તેના ક્ષણમાં મુક્તિ છે લીનરે,
 તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવોરે, શ્રીકૃષ્ણરસે મન ભરવોરે,
 શ્રી વિકૃલ્લઉચ્ચરિત એ નામરે, જે ગાયે પૂરે તેનાં કામરે.
 તેનો જન્મ સદૃશ કરી લેખેરે, જેનાં વૃજભૂષણ મુખ દેખેરે.

ઇતિ શ્રીસર્વોત્તમજીનું ઘોળ સમાપ્ત.

શ્રી નવરત્નનું ઘોઠ.

શ્રીમદ્વલ્લભ શ્રીમહાપ્રભુજીને નમુંજી, શ્રી વિકૃલેશ પ્રભુ લાગું પાય;
 શ્રીબાલકૃષ્ણજીને પ્રણમુંજી; શ્રીમજ્જભૂષણજી પરમકૃપાળ શ્રીમદ્. ૧
 શ્રીવલ્લભદેવે મહાકરૂણા કરીજી, જેથી જીવનનું કારજ થાય.
 સર્વ વૈષ્ણવની કૃતિ એહછેજી, સઘળી ચિંતા નિવૃત્ત થાય. શ્રી. ૨
 દૃઢ આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચિંતા નવ ધરીએ લગાર;
 સર્વે આત્મા શ્રીજીને સમર્પીએજી, એ છે ભક્ત તણા આધાર. શ્રી. ૩
 પુષ્ટિમાર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી, જીવ કીધા છે અંગીકાર;
 લોકિકની ગતિ ન આપે કદાજી, પ્રભુ નથી જોતા અધિકાર. શ્રી. ૪
 નામનિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ;
 વશ ન થાય એ પ્રભુ કો થકીજી, વશ થઈ રહ્યા વલ્લભી પાસ, શ્રી. ૫
 નિવેદનમંત્રનું સ્મરણ નિત્ય કરવુંજી, સર્વદા ભગવદી સાથે;
 અવૈષ્ણવની સંગે ન ફરવુંજી. કૃપા થાય તાદૃશીય હાથ શ્રી. ૬
 ફલનીચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સર્વેશ્વર કહેવાય;
 સર્વના આત્મા શ્રીજીસાક્ષી છેજી, દૂર ભક્તથી કેમ રહેવાય? શ્રી. ૭
 પ્રભુને ગમે તે ખરું એમ જાણવુંજી, હરિનું ખીરદ છે દીનદયાલ;
 સ્ત્રીપુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આણવાજી, યોગ્યતા ના વિચારે દયાળ. શ્રી. ૮
 નિવેદન કરવું સર્વે સંગાથશુંજી, અન્યવિનિયોગની ચિંતા ન આણ;
 અજ્ઞાની હોય કિંવા જ્ઞાનશુંજી, સમજું છું અધિક એવું ન જાણ. શ્રી. ૯
 જેણે આત્મનિવેદન કીધું છેજી, તેના ઉદ્ધારમાં સંદેહ ન આણ;
 પ્રાણસંગાથે શ્રીમહાપ્રભુજીને દીધું છેજી, તેથી સંશય મનમાં ન આણ.
 સમર્પણમંત્ર મહાસમર્થ છેજી; ના જાણશે ઓછી વાત;
 એ કોઈ અંશ કલા નથી પૂર્ણ છેજી, શ્રીજી શ્રીપુરુષોત્તમ સાક્ષાત. ૧૧

પ્રભુ પોતે સર્વથી પર છેજી, વળી મહાસમર્થ છે એ નાથ;
 ભક્તના દુઃખ હરતા સુખકારી છેજી, ચિંતા નવ કીજીએ માથે નાથ.
 લૌકિક વૈદિક જે કર્મ છેજી, તે હરિ સિદ્ધ થવા દે નહિ;
 તો એ સેવા સમર્પણ ધર્મ છેજી; તેથી મન દૂર કીજે નહિ. શ્રી ૧૩
 પુષ્ટિમાર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી, વલી જીવનું કીધું શું હોય,
 પ્રભુ કરે તે સુખ માની રહીએજી, સાક્ષી થઈ રહે સુખ હોય. શ્રી ૧૪
 દીનતાભાવ મનમાં રાખીએજી, ખીજા સાધનનું નથી કામ.
 સર્વદા સેવા કરી શ્રીજી સાધવાજી, ગુરૂની આજ્ઞા થકી એકામ. શ્રી ૧૫
 ગુરૂની આજ્ઞા ઉલ્લંઘન નવ કીજીએજી, શ્રીજીની ઇચ્છા એ થાય તે થાય
 આપણું મન ગુરૂને દીજીએજી, પ્રભુથી અધિક રાખીએ ભાવ. ૧૬
 સેવા કરો નિત્ય ચિત્ત પ્રીતશુંજી, તો સુખી થાશે આ જીગમાંહે;
 પરીક્ષા અર્થે શ્રીજી કદા નવ સુણેજી, ન ઉદ્વેગ ધરો મન માંહે. ૧૭
 તોયે ધીરજ રાખી સેવા કરવીજી, પ્રભુ સુખકર્તા છે સત્ય;
 એમની લીલા જોઈ ચિંતા દૂર કરવીજી, વૈષ્ણવને એરે જીગત્ય. ૧૮
 એકાદશ ઇન્દ્રિય પ્રભુને સન્મુખજી, સેવામાં દિવસ ને રાત;
 એકે ઇન્દ્રિય વિમુખ નવ કીજીએજી, સર્વાત્મા ભક્તિ કરો અહોરાત,
 શ્રીકૃષ્ણ: શરણું મમ સદા જપોજી, ન વિસારશો પળ એક માત્ર;
 એ જીગતેથી ચિંતા દૂર કરોજી, થાશે શ્રીજીના કૃપાપાત્ર. શ્રી. ૨૦
 શ્રીમહાપ્રભુજી કહે અમારી એ મતિજી, વળી એ જ છે નિર્ધાર;
 સર્વે વૈષ્ણવ રાખજો ચિત્ત ધરીજી, શ્રીવલ્લભજી પ્રાણાધાર. શ્રી. ૨૧
 એ અમહ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત્ત ધરેજી, તેને પુષ્ટિભક્તિ દૃઢ ફલ હોય;
 જે આ ધોળ ગાયે ચિત્ત ધરેજી, તેને પરમ આનંદ સુખ હોય. ૨૨
 ઇતિ શ્રી નવરત્નનું ધોળ સમાપ્ત.

શ્રીપુરુષોત્તમસહસ્રનામ.

(સટિક ગુજરાતિ ભાષામાં ભાષાન્તર કરેલું)

આ ગ્રન્થમાં શ્રી પુરુષોત્તમનાં હજાર નામ શ્રીમદ્ ભાગવતમાંથી તત્ત્વ રૂપે દોહન કરી શ્રીમદ્ભક્ષભાચાર્યજીએ પ્રકટ કરેલાં છે કે જેનો પાઠ કરવાથી શ્રીમદ્ ભાગવતનો પાઠ કરવા જેટલું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. આ ગ્રન્થ ઉપર પંચમ ગૃહના તિલકાયત શ્રી રઘુનાથજીમહારાજે “ નામચન્દ્રિકા ” નામની સંસ્કૃતમાં વિસ્તૃત ટીકા લખી છે તે ટીકાનું મુળ શ્લોક સાથે ભાષાન્તર (કે જે અત્યાર સુધી પ્રગટ થયું નથી) આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ શ્રુતિ, સ્મૃતિ, પુરાણ, સંહિતા, ગીતાં આદી ગ્રન્થોનાં પ્રમાણોથી તે નામોનું સમર્થ રીતે પ્રતીપાદન કરવામાં આવ્યું છે. તેથી દરેક વૈષ્ણવે તે નિત્યનિયમમાં પાઠ કરવા ખાસ ઉપયોગી છે. શ્રી મહાપ્રભુજી તથા ટીકાકાર શ્રી રઘુનાથજી મહારાજના ઉત્તમ ફોટા સાથે છતાં કીં. રૂ. ૧-૪-૦ રૂપીઆ સવા રાખી છે.

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા એ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને વેદ અને ઉપનિષદોમાંથી દોહન કરી કાઢેલો ભકતી રસામૃત કલશ, સર્વ વેદાનુયાયી આચાર્યોને પ્રમાણુ અને વેદ વીરોધીઓના પણ તત્ત્વ વિચારને સંમત, નિરંતર પડનીય છે. વળી હજારો પંડિતોએ આ ગીતા ઉપર અનેક વિધ ભાષ્યો કર્યા છતાં પણ તત્ત્વ વિચારનો પાર પમાયો નથી એવો મહા સમર્થ આ ગ્રન્થ છે. તેના ઉપર પૂર્વે થઈ ગયેલા શ્રીગોસ્વામી આજકાએ “ તત્ત્વદોષિકા ” અને “ અમૃતતરહિણી ” એમ બે ટીકાઓ સંસ્કૃતમાં કરેલી છે તેથી ઉક્ત ટીકાઓના આશય સાથે લંબ્યાણુ વિવેચન પૂર્વક આ ગીતામૃત તત્ત્વોનું ભાષાન્તર સુપ્રસીધ્ધ લેખક રા. રા. નાનુલાલ નારણદાસ ગાંધી એમ. એ. એલ. એન્. બી. ની કસાયલી કલમથી લખેલું છે. કીં રૂ. ૧-૮-૦ દોઢ રૂપીઆ.

લલ્લુભાઈ છગનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

શ્રી યમુનાસ્તોત્ર રત્નાકર

યાને

શ્રી યમુનાજીના નામ સ્મરણનું સંપૂર્ણ સાહિત્ય.

આ ગ્રન્થમાં શ્રી યમુનાજીક, શ્રી યમુનાજીપદી, શ્રી યમુનાચતુષ્પદી, શ્રી હરિરાયજીકૃત યમુનાવિરૂપિ, વગેરે ગ્રન્થોની વિસ્તૃત ટીકા, તથા શ્રી યમુનાજીનાં ૪૦ પદ, પરચુરણ (અપ્રકટિત) પદ, વધાઇ, ઘોળ આરતિ વગેરે આપવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત શ્રી યમુનાજી તથા શ્રીમદ્ધણ્ડાચાર્યજીના એમ બે સુંદર ફોટા પણ આપ્યા છે. આ ગ્રન્થ તદ્દન નવોજ, અને પ્રાચીન ઘણા ગ્રન્થોમાંથી શોધ કરી તૈયાર કર્યો છે. તેથી દરેક વૈષ્ણવે અવશ્ય મંગાવી વાંચવા આગ્રહપૂર્વક વિનંતી છે. આટલું છતાં તેની કીમત માત્ર ૦-૮-૦ આઠ આનાજ રાખી છે.

શ્રીસ્વરૂપદર્શન.

શ્રી રાધાકૃષ્ણ, શ્રીનાથજી, શ્રીદ્વારકાધીશજી, આદિસ્વરૂપો તથા શ્રીમદ્ધણ્ડાચાર્યજી, શ્રીગુણાંધજી, સાત લાલજી, આદી પ્રાચીન અને હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા ઘણા શ્રી ગોસ્વામી બાળકના ઉત્તમોત્તમ, સુંદર, દેહીધમાન ફોટાઓ મળી લગભગ ૫૦ ફોટાનું એક સુંદર પુસ્તક યાને આલ્પમ અત્યંત પરિશ્રમે અને મહાન ખર્ચે તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે તો આ પુસ્તક મંગાવી દર્શનનો લાલ લેવા દરેક વૈષ્ણવે ચુકવું નહીં એવી અમારી તમ્બ વિનંતી છે. ન્યો. માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ દોઢ રૂપીઓજ રાખી છે.

વિવિધ ઘોળ તથા પદસંગ્રહ ભાગ ૧ લો.

જ્ઞાન અને ભક્તિ રસથી ભરપુર, સ્ત્રીઓ, પુરૂષો તેમજ બાળકોને હરનિશ મનન કરવા યોગ્ય, ભગવદ્વાર્તામાં વાંચવાલાયક, બુદ્ધાં બુદ્ધાં ૧૬ પ્રકરણોમાં ૫૬૦ પદનો અત્યુત્તમ અપૂર્વ સંગ્રહ આપવામાં આવ્યો છે. ઉપરાંત હાલ ભૂતજી ઉપર બિરાજતા શ્રી ગોસ્વામી બાળકોના જન્મ-દિવસની નોંધ, શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજીની ૮૪ એકેકા કયા કયા સ્થળે છે, તથા ત્યાં જવાના રસ્તાની સંપૂર્ણ માહિતી સાથેનું. પાકું પુઠું, છતાં કીમત માત્ર ૧-૦-૦ એક રૂપીયો.

શ્રીકૃષ્ણસ્તોત્રરત્નાકર.

આ ગ્રન્થમાં શ્રીમહાપ્રભુજી, શ્રીગુસાંઈજી, શ્રીગિરિધરજી, મહાનુભાવી શ્રીહરિરાયજીમહારાજે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન (શ્રીકાકારજી) નું વિજ્ઞપ્તિદ્વારા કરેલા સ્તોત્રનું મૂળ શ્લોક સાથે અક્ષરશઃ ભાષાંતર (કે જે અત્યાર સુધીમાં કાંઈ પણ ઉદાહરણે પ્રકટ થયું નથી) આપવામાં આવ્યું છે. જેઓએ

“ બ્રહ્મસ્તોત્રસરિત્સાગર ” નામનો ૨૩૭ ગ્રન્થનો પાઠ કરવાનો શુટકો વાંચ્યો હશે તેઓને તો આ ગ્રન્થ લેવા માટે ખાસ લલામણ કરીએ છીએ

આ ગ્રન્થમાં નીચે મુજબ સ્તોત્ર ગ્રન્થોની ટીકા આપી છે. ૧ શ્રી-મદ્વલ્લભાચાર્યજી કૃત ગ્રન્થો. ૧ શ્રીકૃષ્ણાષ્ટક, ૨ શ્રીનન્દકુમારાષ્ટક, ૩ શ્રીગોપીજનચલ્લભાષ્ટક, ૪ શ્રીગિરિરાજધાર્યષ્ટક, ૫ શ્રીમધુરાષ્ટક, ૬ શ્રીકૃષ્ણપ્રેમામૃત, ૨ શ્રીમદ્વિઠ્ઠલેશ્વર (શ્રીગુસાંઈજીકૃત) ગ્રન્થો. ૭ શ્રીભુજંગપ્રયાતાષ્ટક, ૮ શ્રીગોકુલાષ્ટક, ૯ શ્રીપર્યક, (પાલના) વિજ્ઞપ્તિ. ૧૦ શ્રીદ્વિતિયપર્યક વિજ્ઞપ્તિ, ૩ શ્રીરઘુનાથપ્રમુકૃતગ્રન્થો ૧૧ શ્રીગિરિધાર્યષ્ટકમ્ ૧૨ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટકમ્, ૧૩ ગોપાલસ્તવઃ ૧૪ શ્રીકૃષ્ણચન્દ્રાષ્ટક, ૧૫ શ્રીગોકુલેશાષ્ટક, ૧૬ શ્રીરાધઃકૃષ્ણાષ્ટક, ૪ શ્રીહરિરાયપ્રમુકૃતગ્રન્થો ૧૭ શ્રીજન્મવૈફલ્યનિરૂપણાષ્ટક, ૧૮ શ્રીકૃષ્ણશબ્દાર્થનિરૂપણસ્યદિગ્દર્શન, ૧૯ શ્રીનવનીતપ્રિયાષ્ટક, ૨૦ શ્રીભુજંગપ્રયાતાષ્ટક, ૨૧ શ્રીકૃષ્ણશરણાષ્ટક. ૨૨ શ્રીદૈન્યાષ્ટક. ૨૩ શ્રીપંચાક્ષર મંત્રગર્ભસ્તોત્ર. ૨૪ શ્રી સ્વપ્રભુવિજ્ઞપ્તિઃ ૨૫ શ્રીગર્વાપહારાષ્ટક. ઉપર પ્રમાણે ગ્રન્થોના ભાષાન્તર સાથેનો આ ગ્રન્થ હરેક વૈષ્ણવે ખાસ કરીને વાંચના જેવો છે. તેથી તેમની ધાર્મિક વૃત્તિ દૃઢ થશે. ઉંચા ઝલેન ચીકણા કાગળ, છીટનું મજબુત પાકું પુઠું. છતાં કિં. ૦-૧૨-૦.

લલ્લુભાઈ છવરસાસ દેસાઈ ચંગપોળ, ખતરી પોળ—અમદાવાદ.

શ્રીગુરુતનાથજી વચનામૃત કળકે માસસું દેખતો. તીજ તેરશ યોગ પાંચમ
પુનમ એક. ચૌદસ અમાવસ તળની. યા વચનામૃતયે વિશ્વાસ રાખિકે

પ્રયાણ કરે તો મનોર્થ સિદ્ધ હોય.

પો	મા.	ધા.	ચૈ.	વૈ.	જે.	અ.	શા.	ભા.	મા.
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨
૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧
૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	મહાભારત હોય, અશુભ જવનાશ હોય.
૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	અર્થ પૂર્ણ હોય, મનોરથ સિદ્ધ હોય કામના પૂર્ણ હોય.
૫	૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	કલેશ હોય, જવનાશ હોય, કુશવ્રત્ત. ધર નહિ આવે.
૬	૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	યવરતુલાભ હોય મિત્ર મિત્રે, વ્યાપિ મિત્રે, કાલ હોય.
૭	૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	સૌભાગ્ય પાવે, વિયોગ હોય, કલચિત્ત ધર આવે.
૮	૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	સૌભાગ્ય પાવે, રત્નસહિત ભગીચાંતિયું ધર આવે.
૯	૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	મિલવે નહોય, અહિતંબુરોહોય, જવનાશ હોય, દુઃખપાવે.
૧૦ ૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	આશા પૂર્ણ હોય, સૌભાગ્યપાવે, કામના સિદ્ધ હોય.
૧૧ ૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૭, ૮	૯	૧૦	સૌભાગ્ય પાવે, દિન અહિત લાગે, કુશવ્રત્ત ધર આવે
૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	કલેશ હોય, જવનાશ નહિ, સૌભાગ્ય પાવે નહિ.
૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૧૦ ૧૧

અહિત સુખ હોય, કલેશ ન હોય, અર્થ પૂર્ણ હોય.
મહાભારત હોય, અશુભ જવનાશ હોય.
અર્થ પૂર્ણ હોય, મનોરથ સિદ્ધ હોય કામના પૂર્ણ હોય.
કલેશ હોય, જવનાશ હોય, કુશવ્રત્ત. ધર નહિ આવે.
યવરતુલાભ હોય મિત્ર મિત્રે, વ્યાપિ મિત્રે, કાલ હોય.
સૌભાગ્ય પાવે, રત્નસહિત ભગીચાંતિયું ધર આવે.
મિલવે નહોય, અહિતંબુરોહોય, જવનાશ હોય, દુઃખપાવે.
આશા પૂર્ણ હોય, સૌભાગ્યપાવે, કામના સિદ્ધ હોય.
સૌભાગ્ય પાવે, દિન અહિત લાગે, કુશવ્રત્ત ધર આવે
કલેશ હોય, જવનાશ નહિ, સૌભાગ્ય પાવે નહિ.
૧૦ ૧૧
૧૨

(શ્રીમદ્દ્વિલનાથજીના ચતુર્થલાલજી-માળાપ્રસંગવાળા)

શ્રી ગોકુલેશજીનાં ધોળ તથા પદ સંગ્રહ.

આ શ્રીગોકુલેશજીએ ભુતળ ઉપર પધારી પોતાની ૭૦ વર્ષની વૃદ્ધવયે જ્યાંગીર પાદશાહ સામે ધર્મનું ઢંઢં યુદ્ધ કરી, માલા, તિલક અને ધર્મની અડગ ટેક ટકાવી સમસ્ત પુષ્ટિમાર્ગ ઉપર મહત્ ઉપકાર કર્યો છે. તેમના નામથી ભાગ્યેજ કોઇપણ વૈષ્ણવ અઝાત હશે? અમોએ આ શ્રીગોકુલેશજીના પ્રાકટયની વધાઈ તથા ધોળપદ ૩૦૦ વર્ષનાં પ્રાચિન પુસ્તકોમાંથી સતત પ્રયત્ને એકત્ર કરી જુદાં જુદાં ૧૫ પ્રકરણોમાં મળી લગભગ ૭૦૦ ધોળપદનો મહાન સંગ્રહ બહાર પાડ્યો છે. કે જે અત્યાર સુધીમાં કોઇ પણ ઠેકાણે પ્રસિદ્ધ થયેલો નથી. આ ગ્રંથમાં શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીક-હૈયાલાલજી, શ્રી વલ્લભલાલજીના ઉત્તમોત્તમ કોટા તેમજ તેમની વંશાવળી પણ આપી છે. છતાં કિંમત ફક્ત રૂ. ૧-૦-૦ એક રૂપીએ રાખી છે.

શ્રી (ગોકુલનાથજી કૃત) ૨૪ વચનામૃત.

આ પુસ્તકમાં શ્રી ગોકુલનાથજીકૃત ૨૪ વચનામૃત તથા તેમના ૭૮ બગવદાયતુ (અપ્રગટિત) ધોળ તેમણે કરેલી ૮૪ વૈષ્ણવની નામાવલીના શ્લોક, ગોવર્દનવાસી નિત્યલીલા મોટી વગેરે આપ્યું છે. બગવદ્વાર્તામાં વાંચવા માટે ખાસ ઉપયોગનું છે. કી. ૦-૨-૦ બે આના.

“ બ્રહ્મસંબંધ કાવ્યમ્. ”

આ ગ્રંથમાં શ્રીમદ્દ્વિલનાથજીએ ઉપદેશેલો “ બ્રહ્મસંબંધ ” મંત્ર કે જે ૮૪ અક્ષરોનો છે. તેને અનુસરતા ૮૪ શ્લોકથી વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તેમજ બ્રહ્મસંબંધ વિષે થતા આશ્લેષોના સપ્રમાણ પ્રત્યુત્તર ગુરૂ શિષ્યના સંવાદ રૂપે વણીજ અસરકારક રીતે આપેલો છે, તેમજ “ શ્રીસિદ્ધાન્ત રહસ્ય ગ્રંથ તથા “ સિદ્ધાન્ત રહસ્યનું ધોળ ” ઉપરાંત શ્રીમદ્દ્વિલનાથજીનો સુંદર પ્રોટો પણ આપ્યો છે. કી. ૦-૬-૦ છ આનાજ રાખી છે. લલ્લુભાઈ જમનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

આ અમુલ્ય તકનો લાભ લેવા ચુક્યોજ નહિ.

૮૪ વૈષ્ણવની વાર્તા

આ ચોરાશી વૈષ્ણવની વાર્તા અમોઝે વળલાખા ઉપરથી શુ જરાતી લાખામાં (અક્ષર આ લાઈન જેવડાજ મોટા) મોટા અક્ષરથી છપાવી છે. તેમજ તેમાં ઘણા પ્રાચીન ગ્રન્થો જેવા કે:- "શ્રીવલ્લભ દિગ્વિજય, શ્રીવલ્લભચરિત્ર, ભાવસિન્ધુ, પંચામૃત, કીર્તન રતનાકર, પોડશગ્રન્થો, શિક્ષાપત્ર, ભગવદ્ગીતા વગેરે ગ્રન્થો માંથી શોધ ખોળ કરી કેટલીક ઐતિહાસીક હકીકત, પ્રશાન્તો, તેમજ તે વૈષ્ણવો માટેની આપેલી વાર્તાની વધુ હકીકત, દાખલ કરી છે જેથી અત્યાર સુધીમાં આવી વાર્તાનું પુસ્તક કોઈ પણ ઠેકાણે જોવામાં આવ્યું નથી તેવું છે. આ વાર્તા માટે અમોઝે ખાસ વળચાત્રા કરી તથા કાઠીમાવાડની પ્રસાદરી કરી કેટલીક પ્રાચીન હકીકત શોધન કરી દાખલ કરી છે.

આ ગ્રન્થ એક વખત વાંચવા પછી હાથમાંથી મુકવાનું મન થયુંજ નહિ. કારણ દરેક વાર્તામાં નવિન હકીકત જોવામાં આવશે. વળી ૮૪ વૈષ્ણવોની જેટલી હકીકત, વધુ મળે તેટલી દરેક વૈષ્ણવે જાણવાની જરૂર છે, તે આ વાંચ્યાથી સમજશે હમેશાં ઘરમાં વાંચવા માટે સ્ત્રીઓ તથા બાળકોને તો ખાસ ઉપયોગી છે. આ ગ્રન્થ બહા સીકણા કાગળમાં મોટા કદનાં લગભગ ૩૦૦ પૃષ્ઠ છીંટનું સોનેરી પાકું પુસ્તક, તેમજ શ્રીમહાપ્રભુજીનો ઉત્તમોત્તમ ફોટો પણ આપ્યો છે. દીમત રકત બે રૂપીઆ રાખી છે.

લલ્લુભાઈ જગનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

